

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin

Zleceniodawca: Urząd Gminy Bełchatów

*Opracowanie aktualizacji:
MONDRAdesign Łukasz Woźniak
mgr Katarzyna Kusztełek*

27.03.2020 – 7.07.2021

Katarzyna Kusztełek

Spis treści:

1. Wiadomości ogólne	3
1.1. Wstęp	3
1.2. Podstawy prawne	3
1.3. Zakres przedmiotowy prognozy	3
1.4. Metodyka	5
1.5. Materiały wyjściowe	5
1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	7
2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu	10
3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu	11
3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego	11
3.2. Obszary chronione	19
3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska	20
3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	20
3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu	21
3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego	22
3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska	23
4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego	24
4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu	24
4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko	29
4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000	30
4.4. Informacje o transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	34
4.5. Zgodność m.p.z.p. z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami	34
4.6. Podsumowanie prognozy	35
5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska	36
6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko	37
7. Wnioski	38
8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	38
Załącznik: Oświadczenie autora prognozy	41

Załącznik 1: Rysunek – Prognozy oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin

1. Wiadomości ogólne

1.1. Wstęp

Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Rolą tego opracowania jest wskazanie na minimalizowanie szkodliwych oddziaływań na środowisko przyrodnicze, które mogą zachodzić w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji przestrzennych podjętych w planie.

Celem prognozy jest ocena miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienie przewidywanych przekształceń środowiska i warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami projektu planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu na poszczególne komponenty środowiska w ich wzajemnym powiązaniu, w szczególności na ekosystemy, krajobraz, a także na ludzi, dobra materialne oraz dobra kultury.

1.2. Zakres powierzchniowy prognozy

Niniejszą prognozę sporządza się na potrzeby miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Teren opracowania obejmuje obszar określony w uchwale nr LV/471/2018 Rady Gminy Bełchatów z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin, zmienionej uchwałą nr IX/55/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 marca 2019 r. oraz uchwałą nr XVIII/121/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 listopada 2019 r. **Teren opracowania obejmuje obszar o powierzchni ok. 40,93 ha. Obszar objęty planem sąsiaduje z miastem Bełchatów.**

1.3. Zakres przedmiotowy prognozy

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonanego zgodnie z uchwałą nr LV/471/2018 Rady Gminy Bełchatów z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin, zmienionej uchwałą nr IX/55/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 marca 2019 r. oraz uchwałą nr XVIII/121/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 listopada 2019 r.

Na terenie objętym planem zaistniała potrzeba korekty struktury funkcjonalno-przestrzennej, która wynika z nasilającej się urbanizacji terenów wiejskich. Zakłada się przede wszystkim powiększenie areалу terenów mieszkaniowych, stąd konieczność sporządzenia planu miejscowego i dostosowanie zapisów mpzp do obowiązującego Studium. Plan ma w części charakter podtrzymujący dotychczasowe, istniejące zagospodarowanie.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o

ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.). Oznacza to, że prognoza musi zawierać m.in.:

1. informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami;
2. informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
3. propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
4. informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko;
5. streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza określa, analizuje i ocenia:

1. istniejący stan środowiska oraz potencjalne tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu;
2. stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem;
3. istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie [ustawy](#) z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
4. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu;
5. przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniem na te elementy.

W prognozie powinno przedstawić się: rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a w przypadku prognozowanego negatywnego oddziaływania na Obszar Natura 2000, biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru - rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

1.4. Metodyka

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Wzięto także pod uwagę skalę planu, ze szczególnym uwzględnieniem możliwego oddziaływania na poszczególne komponenty środowiska.

Niniejsza prognoza została opracowana stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny oraz dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości ocenianego dokumentu.

Wnioski do planu sformułowano w oparciu o zapewnienie podstawowego funkcjonowania i ochrony terenów najcenniejszych przyrodniczo na omawianym obszarze i w jego otoczeniu oraz zgodności projektu planu ze wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym.

1.5. Materiały wyjściowe

Przy opracowywaniu posłużono się następującymi materiałami wyjściowymi:

- *Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Bełchatów w 2017 roku, 2018*
- *Jaroszewski W., Marks L., Radomski A., 1985, Słownik geologii dynamicznej, Wydawnictwa Geologiczne*
- *Kleczkowski A.S., (red.) 1990, Mapa obszarów głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) w Polsce wymagających szczególnej ochrony 1:500000 – Wyd. AGH, Kraków*
- *Kondracki J., 1994, Geografia Polski. Mezoregiony fizyczno-geograficzne, PWN, Warszawa*
- *Mapa terenu do celów planistycznych 1:1000*
- *Plan gospodarki odpadami dla gminy Bełchatów na lata 2008-2011 z perspektywą do 2015 r., 2009*
- *Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Bełchatów na lata 2015 – 2022, 2014*
- *Program ochrony środowiska dla Gminy Bełchatów na lata 2010 – 2014, 2010*
- *Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Bełchatowskiego na okres od 2016 r. do 2019 r. z perspektywą na lata 2020 do 2023 r., 2016*
- *Program rozwoju lokalnego powiatu Bełchatowskiego, 2015*
- *Program Ochrony Środowiska Województwa Łódzkiego 2016 na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024, 2016*
- *Raport o stanie środowiska w województwie łódzkim w 2017 r., 2018 Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Richling A, Solon J., 1998, Ekologia krajobrazu, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa;*
- *Roczna ocena jakości powietrza dla województwa łódzkiego - raport za 2018 rok, 2019, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Sprawozdanie z monitoringu regionalnego zwykłych wód podziemnych na terenie województwa łódzkiego w 2017 roku, 2018, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Strategia Rozwoju Gminy Bełchatów na lata 2015-2022, 2014*
- *Strategia Rozwoju Powiatu Bełchatowskiego na lata 2015-2020, 2014*
- *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Bełchatów, 2017*
- *Wyniki pomiarów monitoringowych PEM na terenie woj. łódzkiego w latach 2008-2017, 2018, Biblioteka Internetowa WIOŚ Łódź*
- *Szafer W., Zarzycki K., 1977, Szata roślinna Polski, PWN, Warszawa*
- *Szponar A., 2003, Fizjografia urbanistyczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa*
- *Woś A., 1996, Zarys klimatu Polski, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań*

Strony internetowe (dostęp: 05.2020):

- www.bip.lodzkie.pl
- www.codgik.gov.pl
- www.geoportal.gov.pl
- www.google.maps.pl
- www.lodz.rdos.gov.pl
- www.pgi.gov.pl
- www.psh.gov.pl

Przepisy:

- Uchwała LV/471/2018 Rady Gminy Bełchatów z dnia 30 sierpnia 2018 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części wsi Dobiecin, zmienionej uchwałą nr IX/55/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 marca 2019 r. oraz uchwałą nr XVIII/121/2019 Rady Gminy Bełchatów z dnia 28 listopada 2019 r.
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. 2014 poz. 112)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. 2019 poz. 1839)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (t.j. Dz.U. 2002 nr 155 poz. 1298)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (t.j. Dz.U. 2014 poz. 1169)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 września 2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi (t.j. Dz.U. 2016 poz. 1395)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. 2012 poz. 103.)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409)
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. 2014 poz. 1408)
- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz.U. 2020 poz. 797)
- Ustawa z dnia 03 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t.j. Dz.U. 2017 poz. 1161)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 55 ze zm.)
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 282)
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.)
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (t.j. Dz.U. Dz.U. 2019 poz. 868 ze zm.)
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 ze zm.)
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 310 ze zm.)
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.)
- Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1862)

1.6. Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia niniejszego opracowania oraz sposoby, w jakich zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Główne zobowiązania międzynarodowe Polski w dziedzinie ochrony środowiska wynikają z członkostwa w Unii Europejskiej. Dokumenty te wyszczególnione poniżej znajdują odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim poprzez odpowiednie ustawy i rozporządzenia, a także inne dokumenty o znaczeniu strategicznym.

Do najważniejszych dokumentów programowych Unii istotnych dla wprowadzania koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju należą:

VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór – który stanowi 6 już program polityki ekologicznej UE, który formułuje 4 główne cele działania w zakresie ochrony środowiska na lata 2001 – 2010. Są to:

- zmiany klimatyczne – celem jest ograniczenie emisji gazów cieplarnianych o 8% w latach 2008 – 2012 (wspieranie zużycia odnawialnych źródeł energii);
- przyroda i bioróżnorodność – przywrócenie struktury i funkcjonowania systemów przyrodniczych;
- środowisko a zdrowie – redukcja zagrożenia pestycydami i chemikaliami;
- zasoby naturalne i odpady – zwiększenie efektywności wykorzystania zasobów naturalnych i zmniejszenie ilości odpadów.

Sformułowane powyżej kierunki głównych działań określają cele strategiczne dotyczące ochrony środowiska i na jego podstawie opracowywane są kolejno programy lokalne, regionalne i krajowe.

Kolejnym istotnym dokumentem jest Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE, która za jeden z głównych celów uznaje ochronę środowiska naturalnego poprzez:

- zachowanie potencjału Ziemi,
- respektowanie ograniczeń naturalnych zasobów,
- zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i poprawy jego jakości,
- przeciwdziałanie i ograniczenie zanieczyszczeniu środowiska,
- propagowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji, tak by oddzielić wzrost gospodarczy od degradacji środowiska.

Ponadto wyodrębniono siedem głównych wyzwań, którym przypisano cele ostateczne i operacyjne oraz działania:

- ograniczenie zmian klimatycznych oraz zwiększenie udziału czystej energii (ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, zwiększenie udziału paliw alternatywnych),
- zrównoważony transport - proekologiczna przebudowa modelu transportowego (wzrost udziału transportu kolejowego, wodnego i publicznego w strukturze transportu ogółem),
- promowanie zrównoważonej konsumpcji i produkcji (zwiększenie udziału ochrony środowiska w rozwoju gospodarczym),

- racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi (unikanie ich nadmiernej eksploatacji) oraz zahamowanie degradacji różnorodności biologicznej,
- zwiększenie bezpieczeństwa zdrowotnego (bezpieczeństwo i wysoka jakość produktów żywnościowych, produkcja i użytkowanie środków chemicznych w sposób bezpieczny dla zdrowia ludzi i środowiska),
- promowanie integracji i solidarności społecznej oraz stabilnej jakości życia,
- wyzwania w zakresie globalnego ubóstwa i trwałego rozwoju.

Kolejnym dokumentem jest Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu – jest to dokument programowy Komisji Europejskiej, który obejmuje tematykę rozwoju zrównoważonego poprzez wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów środowiska. Do celów nadrzędnych należy ograniczenie emisji CO₂ (nawet o 30%), zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii, zwiększenie efektywności wykorzystania energii o 20%.

Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić:

- dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (**Dyrektywa Ptasia**)
- dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (**Dyrektywa Siedliskowa**)

Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy.

Oprócz ww. aktów prawnych na uwagę zasługują także:

- dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (**dalej: dyrektywa SOOŚ**)
- dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (**dalej: dyrektywa OOS**)

Celem Dyrektywy nr 2001/42/WE „...jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i przyczynienie się do uwzględniania aspektów środowiskowych w przygotowaniu i przyjmowaniu planów i programów w celu wspierania stałego rozwoju, poprzez zapewnienie, że zgodnie z niniejszą dyrektywą dokonywana jest ocena wpływu na środowisko niektórych planów i programów, które potencjalnie mogą powodować znaczący wpływ na środowisko”. Dyrektywa nr 85/337/EWG dotyczy oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko.

Cele przedstawione w ww. dokumentach i aktach prawnych Wspólnoty Europejskiej są podstawą rozwiązań prawnych obowiązujących w Polsce. Najważniejszym z nich jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polski, która w

art. 5 wskazuje, że - „Rzeczpospolita Polska (...) zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”.

Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju – pierwsza próba określenia wizji Polski do roku 2025 wskazująca główne kierunki działań w zakresie polityki społecznej, rozwoju gospodarki i polityki państwa w zakresie ochrony środowiska, gospodarki przestrzennej i regionalnej. Strategia oparta została na koncepcji trwałego i zrównoważonego rozwoju.

Z punktu widzenia niniejszego opracowania szczególnej wagi nabiera aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym ujęty w Polityce Ekologicznej Państwa 2030. Projektowany dokument powinien spełniać wymogi zawarte w tym dokumencie tj. uwzględniać kształtowanie ładu przestrzennego pozwalając na racjonalną gospodarkę zasobami gminy w tym terenami cennymi przyrodniczo, uwzględniając powiązania ekologiczne i możliwości rozwoju przestrzennego.

Biorąc pod uwagę szczebel wojewódzki do jednego z najważniejszych dokumentów należy Program Ochrony Środowiska Województwa łódzkiego 2016 – jest to program, który: wskazuje wojewódzkie priorytety i cele ochrony środowiska na lata 2017-2020 z perspektywą do 2024 wraz z działaniami prowadzącymi do ich osiągnięcia; określa harmonogram realizacji zadań na lata 2017-2020, zasady zarządzania programem oraz źródła finansowania jego wdrażania. Dokument wyznacza szereg priorytetów dotyczących ochrony zasobów przyrodniczych, zwiększania zasobów leśnych czy cennych gruntów rolnych, wskazuje na racjonalną gospodarkę eksploatacyjną ale także skupia się na kierunkach rekultywacji czy na programach redukujących zanieczyszczenia z różnych źródeł. Dokument też wyznacza standardy w zakresie edukacji ekologicznej, tak ważnej dla kształtowania pozytywnych podstaw społecznych oraz wskazuje na proponowane formy ochrony przyrody. W przypadku analizy gospodarki odpadami dokumentem właściwym jest Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028.

Szczebel regionalny to przede wszystkim Powiatowy Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Bełchatowskiego na okres od 2016 r. do 2019 r. z perspektywą na lata 2020 do 2023 r., którego głównym celem jako dokumentu operacyjnego jest wskazanie podstawowych problemów w zakresie ochrony środowiska w regionie oraz przedstawienie perspektywicznych kierunków ich rozwiązywania. W programie uwzględniono także wszystkie aspekty ochrony środowiska i zrównoważonego użytkowania jego zasobów. Niektóre cele zaś jak rolnicze wykorzystanie odpadów pościekowych czy likwidacja powstających w lasach „dzikich” wysypisk odpadów czy stałe dbanie o poprawę jakości rzek, wydają się niestety, stale aktualne. Program ochrony środowiska dla Gminy Bełchatów na lata 2010-2014, to dokument, który przenosi problematykę zagadnień na grunt lokalny jednak wymaga aktualizacji.

Ponadto lokalne dokumenty, które przenoszą uwarunkowania powyżej wymienionych dokumentów na grunt gminy to między innymi Strategia Rozwoju Gminy Bełchatów na lata 2015-2022, która uwzględnia potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych oraz komunikacyjnych. Kolejnym

dokumentem jest Analiza stanu gospodarki odpadami komunalnymi na terenie gminy Bełchatów, który zawiera coroczną analizę stanu gospodarki odpadami na terenie gminy (rodzaj, ilość, źródła powstawania odpadów oraz system zbierania odpadów) oraz prognozę dalszych zmian w zakresie gospodarki odpadami. Dokument ten co roku podlega aktualizacji.

Cele ochrony środowiska na szczeblu międzynarodowym, międzygminnym i krajowym zostały uwzględnione w planie zagospodarowania (w zakresie zapisania jak najbardziej racjonalnych zasad kształtowania przestrzeni objętej planem, uwzględnia on także uwarunkowania wynikające z zapisów dokumentów strategicznych z zakresu ochrony środowiska przyrodniczego), dla którego sporządzona została niniejsza prognoza.

2. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Ze względu na charakter i skalę zmian, jakie niesie ze sobą realizacja planu nie przewiduje się konieczności szczególnej analizy skutków postanowień przedmiotowego dokumentu. Oddziaływanie na środowisko, związane z planowanym przekształceniem terenu i wprowadzeniu zabudowy o różnych funkcjach nie powinno zmienić się na tyle silnie by konieczne było wprowadzanie nowych narzędzi i metod obserwacji środowiska. Plan ma charakter incjujący i reorganizujący część funkcji, ale też niejako legalizujący istniejące już zainwestowanie, ponadto, dostosowanie nowego przeznaczenia wiąże się także z reorganizacją zainwestowania i prawidłowego kształtowania struktury urbanistycznej i przyrodniczej terenu planu.

Przed wszystkim przeprowadzanie analiz powinno wiązać się z zastosowaniem przepisów zawartych w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Ustawa EIA reguluje kwestie postępowania w zakresie ocen oddziaływania inwestycji na środowisko. Oczywiście zakładając, że zagospodarowanie przestrzenne fragmentu gminy Bełchatów zostanie przeprowadzone zgodnie z zapisami projektu miejscowego planu i nie będą lokalizowane tam przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obowiązkowe.

Ponadto uchwała zakazuje lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych; wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do ziemi.

Plan co prawda dopuszcza nowe zainwestowanie, które może w negatywny sposób wpływać na środowisko

przyrodnicze (potencjalnie) i może wymagać dodatkowych analiz i monitoringów, ale nie musi – ocenie tej zostaną poddane ewentualne inwestycje. Zostanie to zweryfikowane na etapie przedrealizacyjnym na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia i okaże się, czy procedura ocenowa w pełnym zakresie będzie wymagana. *Korekta uchwały planu wprowadziła zakaz na terenach 1RMn, 2RMn, 3RMn, 1RU lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko związanych z chowem lub hodowlą zwierząt, określonych na podstawie przepisów odrębnych.*

Analizę skutków realizacji postanowień planu można wykonać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzanych przez Wójta Gminy Bełchatów. Obowiązek wykonywania analiz wynika z Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741 ze zm.). Należałoby tu zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie urządzania zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie w odniesieniu do przepisów odrębnych z naciskiem na te dotyczące ochrony przyrody.

Ponadto, do wykonania analiz możliwe jest wykorzystanie sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie. Ocenę aktualności studium i planów powinno się sporządzać, co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu, jeśli oczywiście nastalaby taka konieczność.

3. Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego rejonu objętego projektem planu

3.1. Krótka charakterystyka poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego

Gmina Bełchatów położona jest w południowo-zachodniej części województwa łódzkiego, w powiecie bełchatowskim. Jest jedną z dziewięciu jednostek samorządowych wchodzących w skład powiatu.

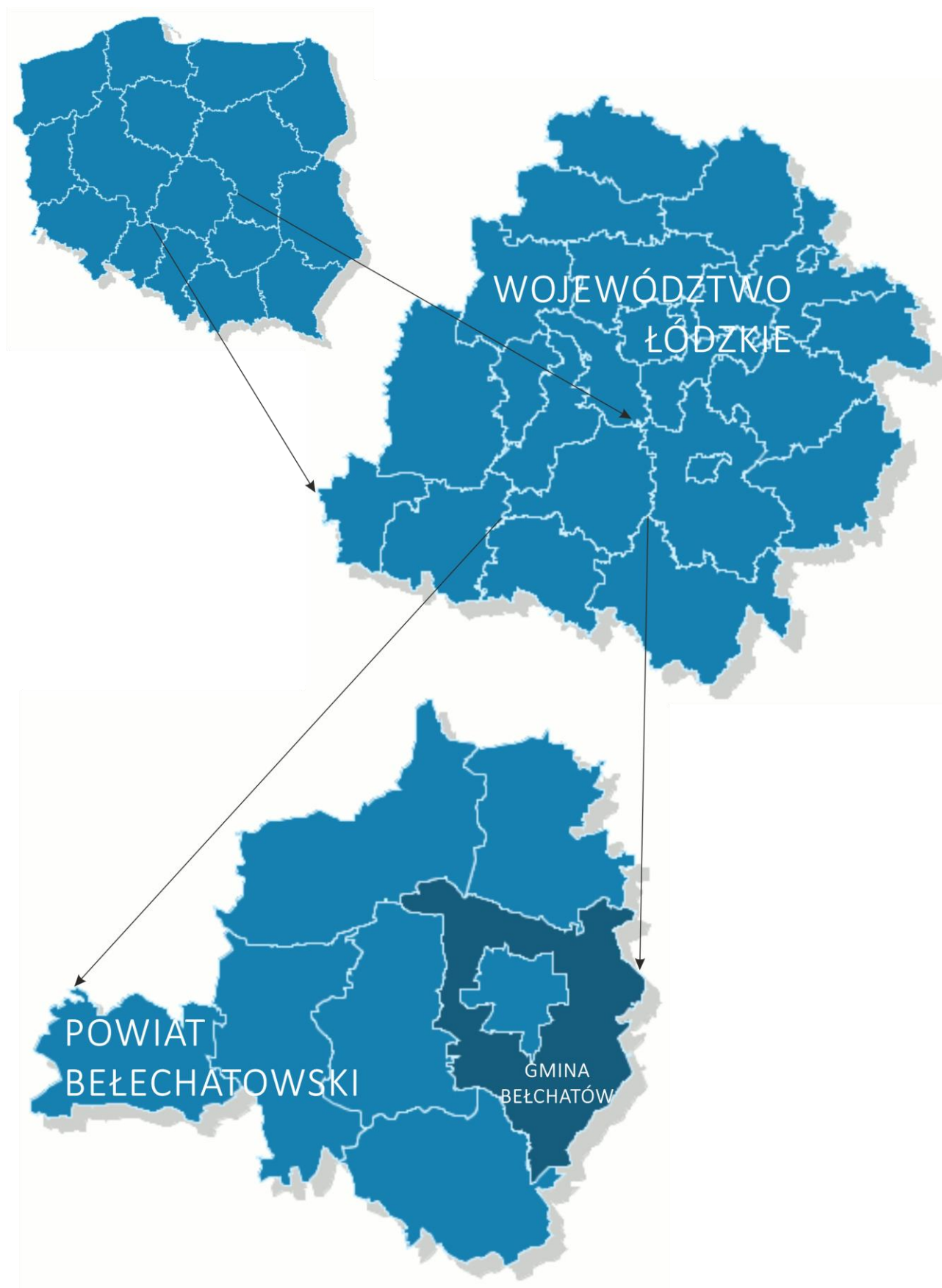
Teren opracowania obejmuje obszar o powierzchni ok. 40,93 ha. Obszar objęty planem znajduje się we wschodniej części gminy, w sąsiedztwie miasta Bełchatów. Znajdują się tu tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wielorodzinnej, usługowej, a także użytki rolne, leśne.

Rzeźba, geologia, grunty

Według podziału fizyczno – geograficznego wprowadzonego przez J. Konradzkiego, omawiany teren położony jest na styku dwóch mezoregionów: Wysoczyzny Bełchatowskiej, która należy do makroregionu Wzniesień Południowomazowieckich oraz Kotliny Szczercowskiej, należącej do makroregionu Nizina Południowowielkopolska. Wymienione makroregiony wchodzi w skład podprovincji Niziny Środkowopolskiej będącej częścią prowincji Niż Środkowoeuropejski.

Wysoczyzna Bełchatowska to kraina geograficzna w południowej części Niziny Mazowieckiej, na obszarze Wzniesień Południowomazowieckich. Na północy graniczy z Wzniesieniami Łódzkimi, na zachodzie z Wysoczyzną Łaską, oraz Kotliną Szczercowską, a na wschodzie z Równiną Piotrkowską. Krajobraz wysoczyzny

stanowi falista równina z ciągiem ostańcowych wzgórz morenowych, powstałych w czasie Stadiału Warty. Najwyższe wzniesienie znajduje się w okolicach Tuszyna i osiąga wysokość 289 m n.p.m.

Rysunek 1. Teren gminy Bełchatów na tle powiatu, województwa i kraju, źródło: internet.

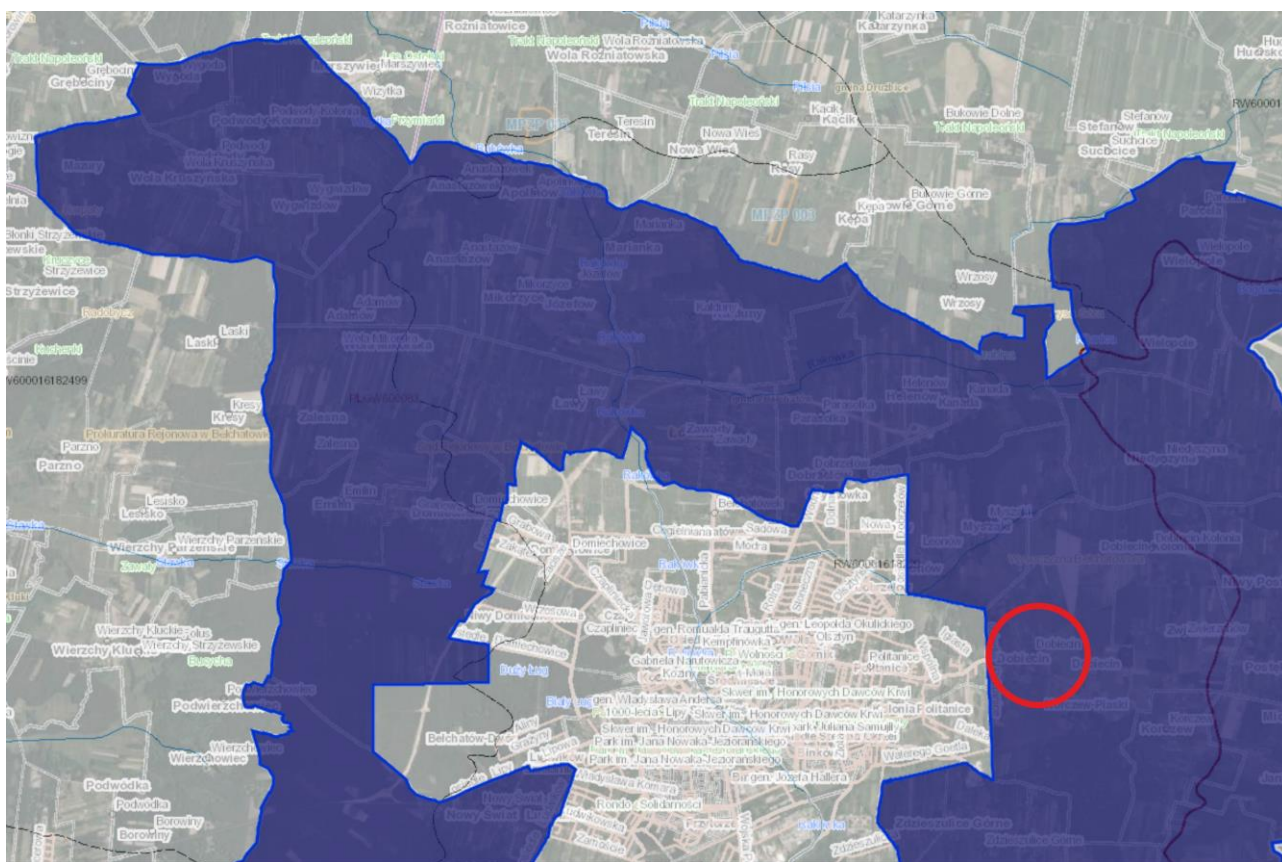
Ukształtowanie terenu nie wykazuje zagrożenia występowania osuwisk. Warunki ukształtowania powierzchni terenu i rzeźby terenu dla potrzeb zabudowy są na ogół korzystne. Obszar opracowania jest nachylony w kierunku południowo-zachodnim a wysokości terenu wahają się od 212,5 do 206,5 m. n.p.m.

Rysunek 2. Teren gminy Bełchatów na podziału fizycznogeograficznego wg Kondrackiego, źródło: opracowanie własne

Na omawianym obszarze brak jest udokumentowanych złóż surowców mineralnych. (Centralna Baza Geologiczna Państwowego Instytutu Geologicznego).

Sieć hydrograficzna obszaru gminy należy do dwóch systemów rzecznych, które rozdziela znajdująca się na wschodzie strefa wododziałowa I rzędu rozgraniczająca zlewnie Wisły i Odry, a w skali regionalnej Pilicy i Warty.

Celem środowiskowym dla JCWP PLRW60001618229 Rakówka jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. Jest zagrożona nieosiągnięciem celów środowiskowych, jednak zastosowano odstępstwo od ich osiągnięcia. Ze względu na brak możliwości technicznych termin osiągnięcia stanu dobrego przesunięto do 2021 r. W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizacja działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.

Rysunek 3. Teren gminy na tle JCWP, źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód ustalone zostały w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy są narzędziem polityki wodnej w Polsce a ich opracowanie wynika z ustaleń Ramowej Dyrektywy Wodnej. Stanowią podstawę podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz określają zasady gospodarowania wodami w trakcie 6-letniego cyklu planistycznego. Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody,

odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, według rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Zgodnie z informacjami zawartymi na mapach zagrożenia powodziowego opublikowanymi przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (mapy opublikowane na hydroportalu <http://mapy.isok.gov.pl/>), teren opracowania nie jest zagrożony zalaniem wodami powodziowymi.

Wody podziemne:

Na terenie gminy występują trzy piętra wodonośne: czwartorzędowe, trzeciorzędowe (obecnie paleogen i neogen) i kredowe, przy czym gospodarczo wykorzystywane są tylko dwa, ponieważ trzeciorzędowe piętro charakteryzuje się małą zasobnością i nie ma praktycznie znaczenia użytkowego (na terenie gminy Bełchatów nie jest ujęte żadnym otworem studziennym).

Kredowy poziom wodonośny - związany jest z występowaniem spękanych osadów węglanowych kredy górnej (wapieni, margli, opok) i stanowi zbiornik wód wgłębnych występujących głównie w strefie spękań szczelinowych (wody szczelinowo-krasowe). Miąższość warstwy wodonośnej poziomu kredowego przy przyjętej podstawie na głębokości 200 m.p.p.t. wynosi średnio 100 -120 m. Wydajność poszczególnych ujęć od 30 m³/h do 200 m³/h. Wody poziomu górnokredowego prowadzone są pod ciśnieniem do 600 KPa i stabilizują się na głębokości 0-10 m.p.p.t. Wody kredowego poziomu charakteryzują się wysoką jakością i zaliczone są do kl. Ib.

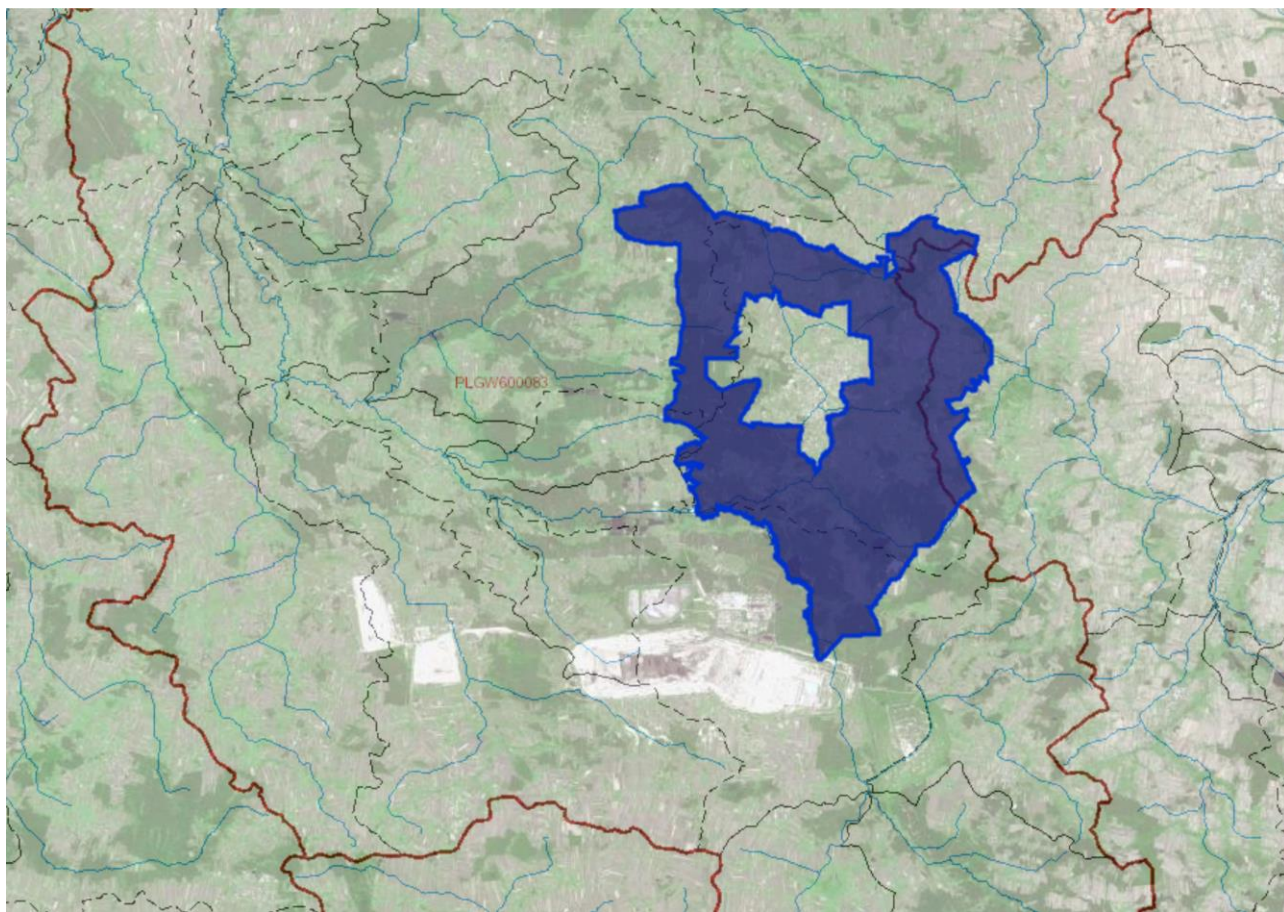
Czwartorzędowy poziom wodonośny - poziom ten związany jest z piaskami i żwirami wodnolodowcowymi oraz osadami rzecznyymi piaszczysto-żwirowymi. Posiada przeważnie kilka warstw wodonośnych na głębokości do 80 m, w tym: głębokie wody czwartorzędu, płytsze wody czwartorzędu oraz płytkie wody gruntowe poziomu nadglinowego. Wody tego poziomu mają charakter swobodny lub prowadzone są pod niewielkim ciśnieniem. Miąższość wodonośnych osadów czwartorzędu rzadko przekracza 30 m, najczęściej mieści się w przedziale 10 – 20 m. Lustro wody stabilizuje się na głębokości od 1 do 20 m, przeważnie w przedziale 2 – 10 m. Wydajności pojedynczych ujęć do 80 m³/h, przeważnie jednak wynoszą około 10-40m³/h. Poziom czwartorzędowy stanowi dla części wodociągów wiejskich oraz obiektów o niewielkim zapotrzebowaniu na wodę podstawowy poziom użytkowy.

Na terenie opracowania brak jest ujęć wody lub ich stref ochronnych. Obszar znajduje się poza zasięgiem występowania głównych zbiorników wód podziemnych.

Badany obszar znajduje się w obrębie jednolitej części wód podziemnych nr 83 o kodzie PLGW600083. Należą one do regionu wodnego Warty. Stan ilościowy tych wód oceniony jest jako słaby, natomiast chemiczny jako dobry. Wody te są zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru

wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizykochemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia, jak i skażenie).

Rysunek 4. Teren gminy na tle JCWPd, źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>

Warunki klimatyczne:

Według regionalizacji klimatycznej dokonanej przez W. Okołowicza i D. Martyn teren gminy znajduje się na obszarze regionu łódzkiego, który charakteryzuje się pośrednim wpływem oceanizmu i kontynentalizmu.

Nad jego obszar mogą swobodnie nadpływać masy różnego rodzaju: od powietrza polarnego przez powietrze arktyczne po zwrotnikowe. Ogólnie można przyjąć, że w ciągu około 45% dni pogodę kształtują masy powietrza polarno-morskiego. W ciągu około 38% dni panują masy powietrza polarno-kontynentalnego, a przez 10% dni masy powietrza arktycznego – najczęściej wiosną. Masy powietrza zwrotnikowego występują bardzo rzadko i przynoszą niezwykle w danej porze roku okresy ciepła – najczęściej jesienią. Taka różnorodność mas powietrza powoduje dużą zmienność pogody w przebiegu dobowym i rocznym, a szczególnie wiosną i zimą.

Warunki termiczne - średnie roczne temperatury wynosiły 9,3°C. Najniższe temperatury absolutne notowano w analizowanym okresie najczęściej w lutym, a najwyższe w lipcu.

Elementem wywierającym duży wpływ na warunki termiczne jest zachmurzenie. Największe średnie miesięczne zachmurzenie występuje najczęściej w listopadzie i grudniu, a najmniejsze we wrześniu.

Sumy opadów są uzależnione od rzeźby podłoża, wzniesienia nad poziomem morza oraz odległości od dużych zbiorników wodnych. Średnia suma opadów wynosi dla stacji w Rogowcu 609,4 mm. W roku 2008 najmniej opadów było w grudniu, a najwięcej w sierpniu, styczniu i maju. (562 mm z objawami niedoboru w miesiącach lipiec-wrzesień).

Na analizowanym terenie przeważają wiatry z sektorów zachodnich (47,4%) o niskich prędkościach. Najmniejszy udział wykazują wiatry z kierunków: północnego i północno - wschodniego.

Układ poszczególnych elementów klimatycznych ulega zróżnicowaniu w zależności od wyniesienia, ukształtowania, pokrycia terenu czy też zalegania wód gruntowych. Najwyraźniejsze różnice pojawiają się między terenami dolinnymi, a otwartymi terenami wysoczyznowymi.

Ogólne cechy przedstawionego wyżej klimatu Bełchatowa ulegają zróżnicowaniu na tzw. topoklimaty:

- 1) topoklimat zboczy wysoczyzny morenowej – zbocza wysoczyzny charakteryzują się najkorzystniejszymi warunkami klimatycznymi; dobowe amplitudy temperatury powietrza są bardzo małe, wietrzność jest duża, nie występują uciążliwe upały i radiacyjne przymrozki; najkorzystniejsze są stoki dobrze usłonecznione o słabej wentylacji.
- 2) topoklimat terenów wysoczyzny – tereny w przewadze użytkowane rolniczo, cechują się korzystnymi warunkami termicznymi i przeciętnymi solarnymi; na obszarach o zróżnicowanej powierzchni biologicznie czynnej występują nocy turbulencje; występowanie i utrzymywanie inwersji temperatury powietrza jest ograniczone.
- 3) topoklimat form dolinnych – cechuje się mało korzystnymi warunkami termicznymi, przeciętnymi solarnymi; poziom wód gruntowych jest wysoki, powierzchnia parowania i wilgotność powietrza są duże (tereny podmokłe); charakterystycznym zjawiskiem dla dolin jest występowanie nocnych inwersji temperatury, charakteryzujących się wzrostem temperatury wraz z wysokością (na skutek wypromieniowania ciepła i grawitacyjnego spływu chłodnego powietrza z wyniesionych miejsc); tworzą się zastoiska zimnego powietrza; utrudnienie dla grawitacyjnego spływu zimnego powietrza wzdłuż doliny stanowi niewłaściwe zagospodarowanie terenu stanowiące przegrody przecinające doliny i obniżenia (m.in. nasypy drogowe i pod tory kolejowe, zabudowa miejska); stagnacja zimnego powietrza powoduje częściej niż na pozostałych terenach występowanie przymrozków i mgieł radiacyjnych; w dzień doliny znacznie się nagrzewają powodując duże dobowe amplitudy temperatur; ze względów klimatycznych doliny rzek i cieków powinny pozostawać wolne od zabudowy.
- 4) topoklimat obszarów zalesionych – zwarta powierzchnia leśna powoduje spadek prędkości wiatru, usłonecznienia, wzrost ilości opadów (wzmoczona konwekcja) i wilgotności powietrza oraz zmniejszenie dobowych amplitud temperatury i wilgotności powietrza w stosunku do terenów otaczających.

Znaczna część terenu planu i obszarów sąsiednich jest zabudowana a w obrębie zwartej zabudowy, na skutek wyzwiania sztucznego ciepła do atmosfery występują wyższe temperatury minimalne powietrza, mniejsza liczba dni z przymrozkiem niż na terenach otwartych; kierunki i prędkości wiatru są zmodyfikowane przez

układ zabudowy, w ciągu dnia nad miastem częściej tworzą się chmury i opady (na skutek konwekcji), wilgotność jest mniejsza (wzmożenie parowania, spływ wody opadowej po sztucznych powierzchniach).

Gleby:

Przydatność rolniczą gleb określają klasy bonitacyjne wyróżnione przez Szponara (2003) na podstawie następujących kryteriów: budowa profilu glebowego (typ i podtyp gleby, rodzaj, gatunek, miąższość poziomu próchnicznego i zawartość próchnicy, skład chemiczny gleby i jej odczyn, oglejenie, właściwości fizyczne); stosunki wilgotnościowe uwarunkowane położeniem w terenie; wysokość bezwzględna.

W obszarze opracowywanego planu większość terenu to grunty rolne klasy V i VI, występują także grunty rolne klasy IVa i IVb oraz niewielki areal gruntów klasy IIIb we wschodniej części planu. Ponadto występują nieużytki, łąki i pastwiska trwałe klasy V, grunty rolne zabudowane a także grunty mieszkaniowe B, oraz inne grunty zabudowane. Niewielkie arealty zajmują także użytki leśne klasy V.

Grunty w obrębie opracowania zgodnie z ustawą z dn. 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. 2017 poz. 1161 ze zm.) podlegają ochronie w zakresie użytków leśnych oraz gruntów rolnych klasy III.

Fauna i flora:

Występowanie zwierząt ściśle związane jest ze zbiorowiskami roślinnymi, w których znajdują pożywienie i schronienie. Zatem w związku ze zmianami szaty roślinnej (wylesienia, osuszanie łąk, procesy urbanizacyjne) zniszczone zostały naturalne siedliska i biotopy. Na analizowanym terenie występuje fauna leśna i terenów rolniczych.

Z uwagi na rolniczy charakter gminy dominuje fauna terenów rolniczych, których bogactwo zależy od stopnia mozaikowości terenu oraz intensywności prowadzonej na tych obszarach działalności antropogenicznej. Ponadto fauna skupia się głównie w rejonie dolin rzek, zbiorników wodnych, terenów podmokłych oraz lasów. Należy zatem unikać odwodnień terenu (osuszania zbiorników wodnych) i likwidacji zadrzewień na znacznych powierzchniach.

W lasach z uwagi na niewielkie ich arealty nie zaobserwowano występowania dużych ssaków tj. sarny, jelenia czy dzika, ale mogą stanowić ich okresowe oazy i miejsca schronienia. Tereny podmokłe, okresowo zalewane lub zalane przez cały rok są siedliskiem ptactwa wodnego i błotnego. Wybudowane przez człowieka zabudowania tworzą swoisty układ biocenotyczny akceptowany tylko przez niektóre gatunki zwierząt i stanowią przeszkodę na szlakach migracyjnych zwierząt.

Roślinność, która występuje w granicach planu to w znacznej części przywleczone antropogeniczne gatunki roślin, pokrywają ogródki przydomowe, zieleń urządzona, pobocza dróg. Skład gatunkowy różni się całkowicie od roślinności pierwotnej i jest wynikiem gospodarki ludzkiej. Dotyczy to także obszarów leśnych, które składają się z wtórnych nasadzeń. Większość terenów to ogrody przydomowe, urządzone trawniki, porośnięte czasami drzewami owocowymi, pojawiają się także skupiska nasadzeń drzew iglastych jak sosny, czy świerki pierwotnie pełniące funkcje ozdobne. Najcenniejsze drzewa to stare lipy znajdujące się w obrębie tereny 1RU –

w założeniu parku dworskiego.

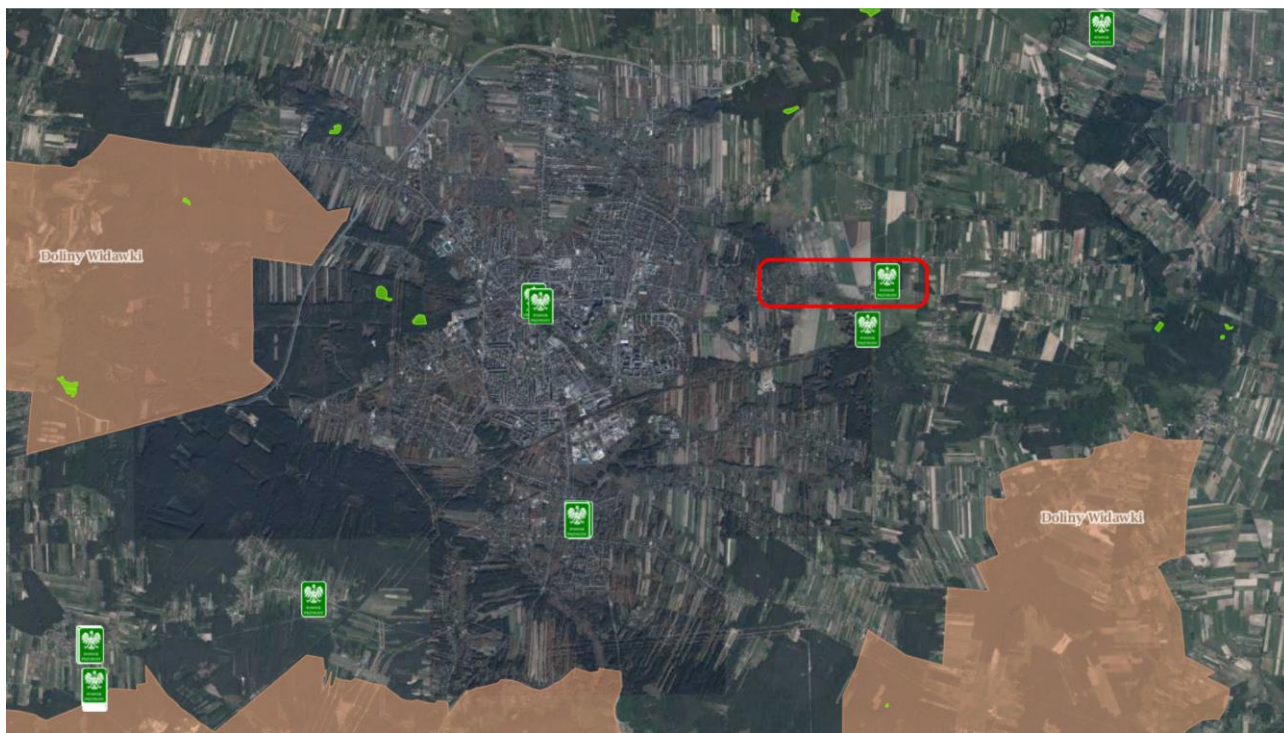
Wśród ptaków wymienić można skowronka, trznadla, potrzescza, kopciuszka. Do gatunków ptaków korzystających z tego obszaru jako miejsce żerowania można zaliczyć myszołowa czy pustułkę. Wśród ssaków wymienić można mysz domową, polną, badyłarkę, ryjówkę aksamitną.

Podsumowując zasadniczo szata roślinna jak i fauna omawianego obszaru w dużej mierze dotyczy terenów silnie przekształconych przez człowieka.

3.2. Obszary chronione

Ochrona środowiska przyrodniczego

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem nie występują przestrzenne formy ochrony przyrody. Jedynym walorem prawnie chronionym jest pomnik przyrody. Jest to lipa drobolistna, uznana za pomnik przyrody Zarządzeniem Nr 45/87 Wojewody Piotrkowskiego z dnia 15 grudnia 1987 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody (Dz. Urz. Woj. Piotrkowskiego, dn.30.12.1987 r. Nr 17, poz.177). Drzewo to o wysokości ok. 15,0 m stanowi pozostałość założenia parku dworskiego.

Rysunek 5. Teren opracowania na tle najbliższych obszarów chronionych, źródło: <http://geoportal.gov.pl>

Ochrona środowiska kulturowego

Pomimo niewielkiego obszaru, w granicach planu znajduje się kilka cennych kulturowo walorów. Do najważniejszych należy teren parku dworskiego w Dobiecinie objętego ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków nr rejestru 299 z dnia 31 sierpnia 1983 r. oraz stanowiska archeologiczne, będące zabytkami archeologicznymi. Teren ten znajduje się w ramach wydzielenia 1RU.

Wszelkie roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków oraz w jego otoczeniu należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

Ponadto na terenie planu znajdują się budynki o zachowanych walorach historyczno-kulturowych, oznaczone na rysunku planu, zlokalizowane na terenach 3MW.

Ochroną należy objąć także szpaler drzew o walorach historyczno-kulturowych z dopuszczeniem uzupełnienia i nasadzeń gatunkiem wiodącym w szpalerze, także zlokalizowany w ramach 2MN/U.

3.3. Stan i funkcjonowanie środowiska

Stan środowiska terenów gminy Bełchatów *objętych planem* można określić jako dobry, w części są to tereny przekształcone *są to: strefy zabudowań zagrodowych, mieszkalnych i usługowych oraz innych obiektów budowlanych*, stale ulegające wpływom antropogenicznym. Na analizowanym terenie objętym niniejszym opracowaniem do najmniejszych przekształceń doszło w obrębie elementów abiotycznych środowiska przyrodniczego. Rzeźba terenu została zmieniona w najmniejszym stopniu. Stosunki hydrologiczne zostały przekształcone celem odwodnienia najpierw terenów rolnych, stale ulegają dalszym modyfikacjom, w wyniku zainwestowania.

Elementy biotyczne, to elementy, które uległy największym przekształceniom. Najpierw funkcja rolna, a potem rozwój terenów przestrzennych, a w raz z nimi budowa sieci komunikacyjnej i elementów infrastruktury technicznej spowodowały zupełne ich przekształcenie. Chodzi przede wszystkim o wyparcie pierwotnej szaty roślinnej oraz fauny na rzecz gatunków antropogenicznych związanych z bytowaniem człowieka.

Do miejsc potencjalnych zagrożeń dla środowiska w obszarze planu należą: strefy zabudowań oraz tereny komunikacyjne i elementy infrastruktury technicznej. Oddziaływania potencjalne to przede wszystkim emisja pyłów i gazów, związana głównie z okresem grzewczym, emisja kołowa z pojazdów poruszających się po sieci dróg dojazdowych, hałas komunikacyjny, ponadto niewłaściwe postępowanie z odpadami, niewłaściwe składowanie, przechowywanie czy ich utylizacja. W strefach zabudowy zagrodowej brak obiektów mogących w znaczący sposób oddziaływać na tereny sąsiednie, większość zagród skupiona jest w obrębie siedlisk zaspokajających potrzeby własne.

3.4. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Odporność na degradację i zdolność do regeneracji można oceniać w odniesieniu do rodzaju pokrywy glebowej, stopnia zagrożenia zanieczyszczeniami wód powierzchniowych, izolacji wód podziemnych czy rodzaju pokrywy roślinnej.

Najmniej narażone na degradację środowiska przyrodniczego są obszary niezamieszkałe i rzadko odwiedzane przez człowieka. *Na omawianym fragmencie gminy Bełchatów takie obszary w zasadzie nie występują, nawet jeśli są niezabudowane (tereny użytków rolnych, leśnych), podlegają stałym wpływom zewnętrznym (ingerencja ludzka, penetracja obszarów, zaśmiecanie).*

Ekosystem pierwotny terenu został przekształcony w wyniku działalności człowieka za sprawą rozwoju funkcji rolniczej a później *związanej z funkcjami tj. mieszkalna czy usługowa*, sieci dróg, czy przekształceń wynikających z unormowania stosunków wodnych.

Wiążą się z tym pewne typowe dla charakteru przekształceń elementy, które wpływają na zmianę środowiska przyrodniczego. W przypadku terenów biologicznie czynnych, czyli ogródków przydomowych, terenów zieleni urządzonej czy terenów rolnych należy do nich stosowanie nawozów sztucznych, środków ochrony roślin, które mogą w sposób negatywny oddziaływać chociażby na wody gruntowe i glebę. Poza okresem wegetacyjnym, kiedy pokrywa glebowa pozbawiona jest roślinności, może dochodzić do wzmożonej erozji wietrznej. Należy pamiętać, że zbiorowiska roślinne pochodzenia antropogenicznego są często zbiorowiskami mało stabilnymi i wrażliwymi na wszelkie zmienne warunki środowiskowe. Ich istnienie i prawidłowe wzrastanie zależy od ciągłej ingerencji ludzkiej w środowisko przyrodnicze.

Do zagrożeń na analizowanym obszarze, do których może dochodzić w wyniku przekształceń środowiska przyrodniczego należy zaliczyć także zwiększenie poboru wód oraz produkcję płynnych zanieczyszczeń związanych z działalnością ludzką oraz zanieczyszczenie gleby oraz wód podziemnych i powierzchniowych zanieczyszczeniami komunalnymi.

Pomimo wprowadzonej surowej gospodarki wodno-kanalizacyjnej, prowadzenia programów dotyczących postępowania z odpadami, zawsze znaleźć można w obszarach gminy miejsca, gdzie znajdują się dzikie wyspiska śmieci, czy tereny, które nadal wymagają dodatkowego uzbrojenia infrastrukturalnego. Dodatkowym i stałym źródłem oddziaływania jest generowany przez mieszkańców oraz przejeżdżających przez teren gminy ruch kołowy pojazdów, który wpływa nie tylko na strefę przyrodniczą gminy (zanieczyszczenia gleb, powietrza) ale także jest elementem obniżającym komfort życia (hałas, wibracje) oraz wpływającym na bezpieczeństwo (wypadki, kolizje). Na obszarze analizowanym – marginalne oddziaływanie.

Aby wzmocnić naturalną odporność środowiska przyrodniczego gminy Bełchatów należy przede wszystkim racjonalnie użytkować istniejące tereny aktywne biologicznie w obrębie całego terenu gminy, wprowadzać dodatkowe zadrzewienia i zakrzewienia, utrzymywać zielenią łęgową w obrębie dolin oraz objąć dodatkowo ochroną prawną tereny o najwyższych walorach ekologicznych.

3.5. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji postanowień planu

W przypadku zaprzestania dalszego inwestowania na tym terenie nie powinny wystąpić nowe niekorzystne zmiany. Brak realizacji zapisów projektu miejscowego planu nie zmieni jednak istniejących uciążliwości takich jak:

- hałas, którego głównym źródłem jest komunikacja;
- emisji pyłów i gazów (głównie SO₂, CO, CO₂) z indywidualnych gospodarstw, oraz emisji gazów związanych z komunikacją;
- degradacja krajobrazu wywołana wprowadzeniem chaotycznej zabudowy;

- emisji zanieczyszczeń i produkcji odpadów związanych z gospodarką komunalną;
- presja na przyrodę ożywioną – gospodarka ludzka nie pozwala na otworzenie naturalnych systemów przyrodniczych, swoiste bariery w postaci tras komunikacyjnych, zwiększająca się powierzchnia terenów zabudowanych, powodować będą utrzymywanie się już zaistniałych dysonansów w funkcjonowaniu ekosystemów;
- zaśmiecanie terenów, zwłaszcza w pobliżu skupisk terenów mieszkalnych, a także powstawanie dzikich wysypisk śmieci w obszarach wolnych od zabudowy – konsekwencją jest obniżenie walorów fizjonomicznych.

3.6. Podstawowe uwarunkowania dla zagospodarowania wynikające z opracowania ekofizjograficznego

Rozwój gminy Bełchatów związany jest przede wszystkim z uwarunkowaniami lokalizacyjnymi, wynikającymi z zasobów środowiska przyrodniczego (obecność węgla brunatnego) a także komunikacyjnymi (dogodne skomunikowanie z ciągiem autostrady A1 za sprawą drogi krajowej nr 74). Jego konsekwencje zostały określone w opracowaniu ekofizjograficznym. Zgodnie z nimi, a także zgodnie z założeniami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania jest przestrzeganie zasad:

- zrównoważonego rozwoju – w tym zachowanie odpowiednich poziomów powierzchni biologicznie czynnej oraz wskazanie funkcji nieuciążliwych wobec środowiska przyrodniczego,
- ładu przestrzennego – planowanie inwestycji w obrębie fragmentu gminy Bełchatów z nastawieniem na rozwój funkcji zgodnie z zasadami racjonalnego kształtowania środowiska przyrodniczego oraz w sposób nieuciążliwy wobec mieszkańców terenów przyległych, w sposób możliwie jak najmniej niekorzystny wizualnie i nietworzący dysonansów przestrzennych.

W opracowaniu ekofizjograficznym przedstawiono między innymi następujące wnioski, uwagi i wskazania dotyczące kształtowania rozwoju obszaru gminy:

- dopuszcza zabudowę o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym;
- dopuszcza zabudowę o charakterze mieszkaniowym jednorodzinnym wraz z zabudową usługową towarzyszącą;
- dopuszcza zabudowę usługową o wytwórczości nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego i życia i zdrowia mieszkańców;
- dopuszcza zabudowę usługowo-produkcyjną o wytwórczości nieuciążliwej dla środowiska przyrodniczego i życia i zdrowia mieszkańców;
- dopuszcza rozwój funkcji komunikacyjnej – rozbudowę istniejących ciągów komunikacyjnych (normatywowanie dróg) wraz z prawidłowym kształtowaniem zieleni przydrożnej;
- wskazuje stałe dbanie o ciągi komunikacyjne obsługujące teren i dostosowanie ich do przyszłych rozwiązań przestrzennych, zwiększanie bezpieczeństwa komunikacyjnego;
- wskazuje się na konieczność dbania o system melioracyjny, odpowiednie jego kształtowanie, zachowanie lub przebudowę w miejscach kolizyjnych;

- wskazuje stopniowe zwiększanie udziału paliw ekologicznych i alternatywnych źródeł energii w gospodarce ciepłej;
- wskazuje aby wyłączyć z zainwestowania tereny najbardziej cenne przyrodniczo i nakazuje pozostawić je w aktualnym użytkowaniu oraz objąć stosowną ochroną prawną.

3.7. Istniejące problemy ochrony środowiska

W przypadku analizowanego terenu gminy Bełchatów – można wskazać kilka potencjalnie istniejących konfliktów lub zagrożeń wynikających ze specyfiki obecnego użytkowania terenu. Wszystkie składają się na problemy dotyczące ochrony środowiska całego ekosystemu wiejskiego i podmiejskiego.

Na jakość powietrza atmosferycznego ma suma emisji z niskich emitorów z istniejących lokalnych kotłowni, które z uwagi na ich znikomą ilość w niskim stopniu kształtują poziom emisji zanieczyszczeń powietrza w swym najbliższym otoczeniu (tzw. emisja powierzchniowa). Z kolei największe wartości stężeń zanieczyszczeń powietrza substancjami powstającymi na skutek spalania paliw do celów grzewczych oraz paliw napędowych (m.in. CO, SO₂, NO₂, PM10, węglowodory, Pb) notuje się wzdłuż ulic – jednak na analizowanych terenach, nie ma prowadzonych monitoringów, które wskazywałyby na przekraczanie dopuszczalnych norm.

Na stan wód i gleb zasadniczy wpływ ma gospodarka wodno-ściekowa gminy. Nadal pomimo systematycznego wzrostu długości sieci kanalizacyjnej na skutek niedostatecznej liczby podłączeń kanalizacyjnych część ścieków jest zrzucana bez oczyszczenia w niekontrolowany sposób do wód i do gruntu.

Źródłem zanieczyszczenia wód substancjami biogennymi tzn. azotanami i fosforanami są również spływy obszarowe z nawożonych pól uprawnych oraz łąk i pastwisk.

W celu poprawy czystości wód do zadań pierwszoplanowych gminy należy zaliczyć całkowite uregulowanie gospodarki ściekowej gminy – wykonanie kanalizacji sanitarnej w jednostkach osadniczych jej pozbawionych.

Nadmierne zakwaszenie gleb oraz ich zubożenie w składniki pokarmowe jest przyczyną wypłukiwania z nich do wód pozostałych składników, co powoduje eutrofizację wód i ich zanieczyszczenie. Rośliny rosnące na kwaśnych glebach łatwo przyswajają większość metali ciężkich. Jedyną metodą na zneutralizowanie kwaśnego odczynu gleb jest ich wapnowanie.

W związku ze wzrostem ilości wytwarzanych odpadów komunalnych wymagane jest dalsze propagowanie konieczności selektywnej zbiórki odpadów pochodzenia komunalnego. Pozwala to na pozyskanie cennych surowców wtórnych i zmniejszenie ilości składowanych odpadów.

Istotnym problemem jest także zanikanie terenów otwartych, biologicznie czynnych w sąsiedztwie na rzecz przekształceń związanych ze zwiększającą się powierzchnią utwardzoną (budynki, towarzyszące im ciągi komunikacyjne, infrastruktura parkingów, place manewrowe itd.). To pociąga za sobą szereg dodatkowych ingerencji w środowisko przyrodnicze, które mogą prowadzić do zaburzeń między innymi stosunków

wodnych czy chemizmu gleb czy zwiększenia zanieczyszczenia powietrza emisją niską. Powstające w większej ilości powierzchnie utwardzone, utrudniają odpływ powierzchniowy.

Wszystkie wyżej wymienione problemy, winny być diagnozowane na bieżąco, a metody ich minimalizacji sukcesywnie wdrażane.

4. Prognoza oddziaływania na środowisko projektu planu zagospodarowania przestrzennego

4.1. Ustalenia projektu miejscowego planu

Załącznik nr 1 do niniejszej prognozy przedstawia schemat projektu miejscowego planu oraz określa potencjalne zagrożenia wynikające z przeprowadzenia postanowień planu. Pozwoli to na najprostszą, wstępną analizę zmian zagospodarowania przestrzennego umożliwionych zapisami projektowanego planu.

Ustala się tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania:

- 1) tereny zabudowy zagrodowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami literowymi RMn;
- 2) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczone symbolami literowymi MN;
- 3) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej oznaczony symbolem literowym MN/U;
- 4) tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oznaczone symbolami literowymi MW;
- 5) tereny zabudowy usługowej oznaczone symbolami literowymi U;
- 6) teren zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczony symbolem literowym U/MN;
- 7) teren produkcji rolniczej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oznaczony symbolem RU;
- 8) teren zieleni publicznej oznaczony symbolem literowym Z;
- 9) teren zieleni urządzonej oznaczony symbolem literowym ZP;
- 10) tereny rolnicze oznaczone symbolami literowymi R;
- 11) tereny lasów oznaczone symbolami literowymi ZL;
- 12) tereny wód powierzchniowych śródlądowych - rowy oznaczone symbolami literowymi WSR;
- 13) teren infrastruktury technicznej - elektroenergetyka oznaczony symbolem literowym E;
- 14) teren drogi publicznej klasy zbiorczej oznaczony symbolem literowym KDZ;
- 15) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej oznaczone symbolami literowymi KDD;
- 16) tereny dróg wewnętrznych oznaczone symbolami literowymi KDW.

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Ustala się kształtowanie zabudowy zgodnie z wyznaczonymi na rysunku planu nieprzekraczalnymi liniami zabudowy oraz wskaźnikami zagospodarowania terenu określonymi w ustaleniach szczegółowych.
2. Ustala się zakaz lokalizacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych w zabudowie szeregowej.
3. Dopuszcza się przebudowę, rozbudowę, nadbudowę lub zmianę sposobu użytkowania istniejących budynków.
4. Dopuszcza się przebudowę, nadbudowę, zmianę sposobu użytkowania budynków istniejących przed wejściem w życie planu znajdujących się pomiędzy liniami rozgraniczającymi a wyznaczoną nieprzekraczalną linią zabudowy. Dopuszcza się rozbudowę takich budynków, jednak bez możliwości powiększenia powierzchni zabudowy w kierunku linii rozgraniczającej drogi.
5. W przypadku rozbudowy lub nadbudowy budynków istniejących przed wejściem w życie planu o kształcie i nachyleniu dachu innym niż określona w ustaleniach szczegółowych, dopuszcza się realizację dachów o dowolnym kształcie i nachyleniu.
6. W istniejących obiektach budowlanych niezgodnych z przeznaczeniem określonym w planie, dopuszcza się prowadzenie robót budowlanych z wyłączeniem rozbudowy i nadbudowy.
7. Zakaz stosowania pokryć dachowych w kolorze żółtym, niebieskim, zielonym.
8. Dopuszcza się podział na działki niespełniające parametru minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek budowlanych określonych w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych terenów wyłącznie w celu lokalizacji urządzeń infrastruktury technicznej, wydzielenia działki pod drogę, powiększenia sąsiedniej nieruchomości lub regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami, pod warunkiem, że nieprzyłączana działka będzie spełniać warunek minimalnej powierzchni nowo wydzielanej działki budowlanej.
9. Ustalenia planu określające zasady i warunki sytuowania obiektów budowlanych, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane nie dotyczą obiektów małej architektury.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu

1. Ustala się zakaz:
 - 1) lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
 - 2) na terenach 1RMn, 2RMn, 3RMn, 1RU lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko związanych z chowem lub hodowlą zwierząt, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
 - 3) lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych;
 - 4) wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do ziemi.
2. Ustala się klasyfikację ochrony akustycznej:
 - 1) dla terenów oznaczonych symbolami literowymi RMn, MN jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
 - 2) dla terenów oznaczonych symbolem literowym MW oraz dla istniejącego budynku mieszkalnego wielorodzinnego na terenie 1ZP jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
 - 3) dla terenów 1MN/U, 1U, 2U, 3U, 4U, 1U/MN jak dla zabudowy mieszkaniowo-usługowej;
 - 4) dla terenu 1Z, 1ZP jak dla terenu rekreacyjno – wypoczynkowego.
3. Na obszarze planu występują urządzenia melioracji wodnych dla których ustala się obowiązek ich zachowania i utrzymania z możliwością ich przebudowy w sposób zapewniający ich prawidłowe funkcjonowanie lub likwidację zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
4. Zmiany stosunków gruntowo-wodnych nie mogą negatywnie oddziaływać na tereny sąsiednie, a sposób odprowadzenia wód opadowych powinien uwzględniać uwarunkowania terenów sąsiednich i nie może powodować na nich szkód zgodnie z przepisami odrębnymi z zakresu prawa wodnego.
5. Na terenie 1ZP znajduje się pomnik przyrody (lipa drobnolistna) dla którego obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony przyrody.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej

1. W celu ochrony dziedzictwa kulturowego oraz zabytków oznacza się na rysunku planu granicę parku dworskiego w Dobiecinie objętego ochroną poprzez wpis do rejestru zabytków nr rejestru 299 z dnia 31 sierpnia 1983 r. oraz stanowiska archeologiczne, będące zabytkami archeologicznymi.
2. Wszelkie roboty budowlane przy zabytku wpisanym do rejestru zabytków należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
3. Realizację robót ziemnych lub dokonywanie zmiany charakteru dotychczasowej działalności na stanowisku archeologicznym regulują przepisy odrębne.
4. Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej stanowiska archeologicznego w której nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonywaniu zmiany doczasowej działalności wiążącej się z naruszaniem struktury gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi.
5. Ustala się strefę ochrony konserwatorskiej parku dworskiego wpisanego do rejestru zabytków, w której obowiązują:
 - 1) zakaz lokalizacji obiektów budowlanych wyższych niż 12 metrów;
 - 2) zachowanie istniejących budynków i ogrodzeń o zachowanych walorach historyczno-kulturowych oznaczonych na rysunku planu.
6. Obejmuje się ochroną budynki o zachowanych walorach historyczno-kulturowych, oznaczone na rysunku planu, zlokalizowane na terenach 3MW i 1RU, dla których obowiązują ustalenia ust. 7 i 8.
7. Przy wykonywaniu robót budowlanych przy istniejącym budynku o zachowanych walorach historyczno-kulturowych oznaczonym na rysunku planu na terenie 3MW, ustala się obowiązek zachowania kształtu i rodzaju dachu oraz detalu architektonicznego elewacji, w tym kolumn wraz z bazą i kapitelem, pilastrów i zarysów historycznych otworów okiennych i drzwiowych.
8. Przy wykonywaniu robót budowlanych przy istniejących budynkach o zachowanych walorach historyczno-kulturowych oznaczonych na rysunku planu na terenie 1RU, ustala się obowiązek zachowania kształtu i rodzaju dachu, detalu architektonicznego elewacji, w tym pilastrów, gzymsów i zarysów historycznych otworów okiennych i drzwiowych oraz ustala się zakaz tynkowania i docieplania cokołów kamiennych budynków.
9. Obejmuje się ochroną ogrodzenia o zachowanych walorach historyczno-kulturowych w zakresie ich lokalizacji, a także formy i historycznego materiału z jakiego były wykonane, oznaczone na rysunku planu i zlokalizowane poza granicami parku dworskiego wpisanego do rejestru zabytków.

Ustalenia szczegółowe dla poszczególnych terenów

Dla terenów oznaczonych symbolami **1RMn, 2RMn, 3RMn** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy zagrodowej

oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,01 do 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość garaży, wiat, altan, szklarni – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **1MN, 2MN, 3MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **4MN, 5MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 25%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 35%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 11MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **10MN** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 35%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 35%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **12MN** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 25%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 35%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **13MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **14MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;

- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **15MN** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **16MN, 17MN** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1MN/U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna z zastrzeżeniem pkt 4 – 40%;
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla zabudowy usługowej – 20%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 8 – 9 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **1MW, 2MW** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,01 do 1,2;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków usługowych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **3MW** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,01 do 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków usługowych, wiat, altan – 6 m;

Dla terenów oznaczonych symbolami **1U, 3U** ustala się przeznaczenie jako tereny zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- intensywność zabudowy – od 0,01 do 0,8;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **2U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- intensywność zabudowy – od 0,01 do 0,6;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **4U** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 20%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- intensywność zabudowy – od 0,01 do 0,4;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1U/MN** ustala się przeznaczenie jako teren zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna z zastrzeżeniem pkt 4 – 20%;
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy z zastrzeżeniem pkt 6 – 60%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej – 30%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 1,2;
- maksymalna wysokość zabudowy z zastrzeżeniem pkt 9 – 12 m;
- maksymalna wysokość budynków gospodarczych i garaży, wiat, altan – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1RU** ustala się przeznaczenie jako teren produkcji rolniczej oraz obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych oraz hodowlanych.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 30%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 40%;
- wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,01 do 0,5;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1Z** ustala się przeznaczenie jako teren zieleni publicznej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10%;
- intensywność zabudowy – od 0,001 do 0,1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 6 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1ZP** ustala się przeznaczenie jako teren zieleni urządzonej.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 40%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 15%;
- intensywność zabudowy – od 0,05 do 0,3;
- maksymalna wysokość zabudowy – 12 m;

Dla terenu oznaczonego symbolem **1R** ustala się przeznaczenie jako teren rolniczy.

- minimalna powierzchnia biologicznie czynna – 50%;
- maksymalna powierzchnia zabudowy – 10%;
- wskaźnik intensywności zabudowy – od 0,01 do 0,1;
- maksymalna wysokość zabudowy – 5 m;

Ustalenia w zakresie komunikacji

1. Ustala się układ komunikacyjny obsługujący obszar objęty planem w postaci terenów oznaczonych symbolami literowymi KDZ, KDD i KDW.
2. Ustala się powiązanie układu komunikacyjnego obszaru objętego planem z układem zewnętrznym poprzez teren 1KDZ.
3. Ustala się teren drogi publicznej klasy zbiorczej oznaczony symbolem 1KDZ o szerokości zmiennej od 12,7 m do 20,3 m w istniejących granicach pasa drogowego zgodnie z rysunkiem planu.

Ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej

1. Ustala się zaopatrzenie terenów w urządzenia infrastruktury technicznej poprzez istniejący, rozbudowywany i projektowany system uzbrojenia terenów.
2. Ustala się zachowanie istniejących urządzeń infrastruktury technicznej z możliwością ich rozbudowy, przebudowy lub rozbioru.
3. W zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - 1) zaopatrzenie z sieci wodociągowej;
 - 2) przeciwpożarowe zaopatrzenie w wodę należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej;

- 3) dopuszcza się stosowanie indywidualnych ujęć wody.
4. W zakresie odprowadzenia ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych ustala się:
 - 1) odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej;
 - 2) obowiązek podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej, zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 3) obowiązek podczyszczania ścieków przemysłowych, do parametrów zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami odrębnymi;
 - 4) jeżeli nie narusza to przepisów odrębnych dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych, komunalnych i przemysłowych do zbiorników na nieczystości ciekłe lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków.
5. W zakresie odprowadzenia wód opadowych lub roztopowych ustala się:
 - 1) odprowadzanie wód opadowych lub roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej;
 - 2) dopuszcza się zagospodarowania wód opadowych lub roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową i podziemną do gruntu, poprzez stosowanie systemów rozsączających, zbiorników odparowujących i retencyjnych, studni chłonnych, odprowadzanie do rowów i kanałów zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 3) zakaz zagospodarowywania wód opadowych lub roztopowych na działce w sposób zmieniający stosunki wodne na działkach sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 4) dopuszcza się wykorzystywanie wód opadowych lub roztopowych na cele gospodarcze i przeciwpożarowe;
 - 5) obowiązek instalowania separatorów substancji ropopochodnych na odpływach wód opadowych lub roztopowych szczelnie utwardzonych placów postojowych, manewrowych i parkingów, zgodnie z przepisami odrębnymi.
6. Ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejącej i projektowanej sieci elektroenergetycznej oraz z odnawialnych źródeł energii.
7. W zakresie zaopatrzenia w gaz ustala się:
 - 1) z sieci gazu przewodowego;
 - 2) dopuszcza się możliwość korzystania z indywidualnych źródeł zaopatrzenia w gaz.
8. W zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych i ciepłej wody użytkowej, ustala się zaopatrzenie z lokalnych i indywidualnych źródeł ciepła spełniających przepisy odrębne i normy w zakresie emisji spalin oraz z odnawialnych źródeł energii, z dopuszczeniem możliwości korzystania ze wspólnego źródła ciepła dla grupy obiektów.
9. W zakresie telekomunikacji ustala się wykorzystanie istniejącej i projektowanej infrastruktury telekomunikacyjnej sieci bezprzewodowych oraz przewodowych.
10. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nie przekraczającej 100 kW z zastrzeżeniem ust. 11.
11. Dopuszcza się lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru wyłącznie jako mikroinstalacje w rozumieniu przepisów odrębnych.
12. Ustala się obowiązek gromadzenia odpadów i nieczystości stałych w urządzeniach do tego przystosowanych oraz ich odbiór i usuwanie zgodnie z przepisami odrębnymi.

4.2. Przewidywane skutki wpływu ustaleń planu na środowisko

W przypadku braku realizacji ustaleń projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jak już wspomniano w punkcie 3.5 niniejszego opracowania, nie powinien ulec znaczącej zmianie stan środowiska przyrodniczego ani zachodzące w nim obecnie tendencje przyczynić się do postępującego negatywnego wpływu. Zmiany spowodowane wprowadzeniem uchwały w życie, przyczynią się zarówno do zmian negatywnych jak i pozytywnych.

Na obszarze obowiązywania projektu planu może zostać wykorzystana istniejąca zabudowa a także zaistnieć nowa zabudowa o różnych funkcjach. Spowoduje to zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Nastąpi zmniejszenie infiltracji wód opadowych do wód podziemnych. Nastąpi także zniszczenie struktury wierzchniej warstwy pokrywy glebowej. Szata roślinna będzie niszczone bezpośrednio, przez usuwanie pokrywy roślinnej istniejącej, a także pośrednio przez zmianę stosunków glebowych i wodnych. Ogrzewanie nowej zabudowy przyczyni się do wzrostu tzw. "niskiej emisji" w sezonie grzewczym.

Ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę terenu i niewielkie deniwelacje terenu zabiegi uzdatniające charakter rzeźby terenu praktycznie nie będą miały dużego znaczenia. Z tytułu wzmożonej eksploatacji dróg

(systematycznie wzrasta liczba samochodów na drogach) do atmosfery przedostaną się większe ilości zanieczyszczeń w postaci CO, SO₂, NO₂, PM₁₀, węglowodory, ołowiu i jego związków. W zakresie zmian pozytywnych prognozuje się wzrost uzbrojenia infrastrukturalnego, ograniczając tym samym możliwość nielegalnego poboru wód czy pozbywania się nieczystości stałych i płynnych. Ponadto zachowanie powierzchni czynnych biologicznie będzie pozytywnie równoważyć zmiany stopniowo wprowadzane w obszarze planu.

4.3. Wpływ ustaleń planu na poszczególne komponenty środowiska, w tym oddziaływanie na obszary Natura 2000

Środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne

Największy wpływ na środowisko wodno-gruntowe będzie miało wprowadzanie zabudowy (powierzchni nieprzepuszczalnych) na obszary dotychczas niezainwestowane, dotyczy to głównie posadowienia fundamentów i realizacja piwnic. Spowoduje to uszczelnienie podłoża i zmniejszenie infiltracji wód opadowych do gruntu. Prawdopodobnie nastąpi również alkalizacja środowiska glebowego spowodowana stosowaniem materiałów budowlanych. Rozwój jest również potencjalnym źródłem zanieczyszczenia wód powierzchniowych, dlatego bardzo istotne będzie prowadzenie odpowiedniej i surowej gospodarki wodno-ściekowej, a także dbanie zgodnie z założeniami planu o system melioracyjny.

Planowane zainwestowanie nie będzie ze sobą niosło zmian w skali mogącej mieć negatywne oddziaływanie na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, wynika to ze skali proponowanego zainwestowania, które dotyczyć będzie jedynie przypowierzchniowych warstw gruntu, w celu posadowienia budynków. Plan, z uwagi na skalę zainwestowania nie wpłynie na pogorszenie obecnego stanu JCWP i JCWPd. Wskazane w uchwale rozwiązania infrastrukturalne są konieczne dla zachowania bezpiecznego korzystania z wody użytkowej oraz odprowadzenia ścieków.

Flora i fauna

Realizacja projektu planu spowoduje dalsze przekształcenie powierzchni biologicznie czynnej. Na terenach przewidzianych do zabudowy i rozbudowy, nawet najmniejsza inwestycja budowlana niesie za sobą ryzyko zmniejszenia różnorodności gatunkowej.

Przestrzeganie ustaleń i założeń planu zwłaszcza w aspekcie przestrzegania zasad zrównoważonego rozwoju i nie dopuszczenie na tych terenach do powstawania obiektów mogących w sposób znaczący oddziaływać na środowisko powinno w sposób niewielki wpłynąć zarówno na środowisko biotyczne jak i abiotyczne.

Fauna omawianego, reprezentowana jest przez gatunki związane z gospodarką człowieka i siedliskami leśnymi. W wyniku realizacji założeń planu może dojść do przecięcia szlaków przemieszczania się zwierząt, a także wzrośnie udział fauny związanej z bytowaniem człowieka.

W granicach objętych planem, przeznaczonych pod rozwój stref zabudowań, nie stwierdzono występowania chronionych gatunków fauny i flory w rozumieniu: Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U. 2016 poz. 2183) i Rozporządzenia Ministra

Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. 2014 poz. 1409) a także Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty a także kryteriów obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz.U. 2014 poz. 1713).

Krajobraz

W wyniku realizacji projektu planu może nastąpić dalsze przekształcenie krajobrazu. Powierzchnia objęta planem może zostać w części utwardzona i zabudowana na terenach przeznaczonych pod rozwój zabudowy o różnych funkcjach. Zgodnie z założeniami projektu planu i zgodnie z obowiązującym *Studium* zmiany będą konsekwencją podniesienia atrakcyjności inwestycyjnej terenu opracowania. Całość ustaleń planu jest zgodna z założeniami kształtowania ładu przestrzennego wyznaczonego w studium. Wysokość zabudowy maksymalnie może osiągnąć 12,0m.

Powietrze, warunki klimatyczne oraz oddziaływanie akustyczne

Wpływ ustaleń planu na stan sanitarny powietrza na omawianym obszarze ma tzw. "niska emisja" z indywidualnych źródeł ogrzewania z terenu opracowania oraz z terenów sąsiednich a także zanieczyszczenia komunikacyjne z dróg o czym napisano szerzej w poprzednich rozdziałach. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu może nastąpić zwiększenie liczby emitorów (z budynków) w sezonie grzewczym. W związku z poszerzeniem stref zabudowanych może dojść także do zwiększenia użytkowania sieci drogowej a co za tym idzie, okresowo do wzrostu zanieczyszczeń liniowych (wywołanych ruchem pojazdów).

Plan nakłada ochronę akustyczną dla poszczególnych terenów, niemniej jednak z uwagi na użytkowanie dróg może okresowo dochodzić do oddziaływania akustycznego, nie powinno jednak mieć ono charakteru ciągłego, ponadnormatywnego hałasu.

Dojdzie też do zmian z zakresu inwersji temperaturowej, która będzie się zmieniać w zależności od rodzaju przeszkód terenowych.

Wszystkie wprowadzone planem zmiany będą miały oddziaływanie lokalne. Ich skala nie będzie istotna w regionie dalszym niż granice opracowywanego dokumentu i tereny sąsiadujące.

Obszary Natura 2000

Plan nie wprowadza zainwestowania w skali mogącej przynieść oddziaływanie na oddalone o kilkanaście i kilkadziesiąt km obszary Natura 2000.

Kłęski żywiołowe

Zgodnie z definicjami ustawowymi z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz.U. 2017 poz. 1897 ze zm.) klęska żywiołowa to katastrofa naturalna lub awaria techniczna, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we

współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem.

Katastrofa naturalna – to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powódzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu. Awaria techniczna to gwałtowne, nieprzewidziane uszkodzenie lub zniszczenie obiektu budowlanego, urządzenia technicznego lub systemu urządzeń technicznych powodujące przerwę w ich używaniu lub utratę ich właściwości. Katastrofą naturalną lub awarią techniczną może być również zdarzenie wywołane działaniem terrorystycznym.

Biorąc pod uwagę obszar analizowany, możemy przede wszystkim identyfikować kwestie związane z postępującymi zmianami klimatu, które w skali lokalnej są właściwie nieodczuwalne, ale już w skali regionu łódzkiego są widoczne.

Zmiany klimatu regionu łódzkiego, to przede wszystkim wzrost temperatury średniej rocznej, wzrost zjawisk ekstremalnych jak deszcze nawalne, wzrost opadów średnich dobowych, przy jednoczesnym dłuższym czasookresie występowania okresy susz (fale upałów).

Województwo łódzkie ma charakter przemysłowo-rolniczy. Lesistość należy do najniższych w kraju, a problemem jest duże rozdrobnienie kompleksów oraz słaby poziom zagospodarowania lasów prywatnych. Region nie posiada dużej liczby rzek i cieków wodnych, natomiast jest bogaty w wody podziemne. Na potencjał gospodarczy składa się: wysoki poziom uprzemysłowienia i tradycje w zakresie przemysłu włókienniczego, odzieżowego, farmaceutycznego, chemicznego, ceramicznego, spożywczego i energetycznego, duże zasoby ziemi i znaczący potencjał rolniczy z obszarami intensywnej produkcji ogrodniczej. Urbanizacja regionu jest bardzo nierównomierna i koncentruje się przede wszystkim w centralnej części województwa, w Łódzkim Obszarze Metropolitalnym. Problemy demograficzne należą do największych w skali kraju – najintensywniejszy proces wyludniania, niekorzystna struktura wieku ludności.

Rekomendowane kierunki działań adaptacyjnych:

- odbudowa naturalnej retencji wodnej w celu zniwelowania suszy hydrologicznej i ochrony przed podtopieniami,
- zapewnienie integralności krajowego systemu obszarów chronionych przez utrzymywanie drożności korytarzy migracyjnych tworzącego warunki do ochrony terenów cennych przyrodniczo oraz przywrócenia i utrzymania właściwego stanu ochrony siedlisk i gatunków,
- dostosowania struktury upraw, agrotechniki i gatunków w rolnictwie do występującego deficytu wód i zmian temperatury powietrza, oraz prowadzenie nawodnień użytków rolnych i gruntów leśnych,

- zwiększenie lesistości z uwzględnieniem różnorodności gatunkowej drzewostanów, zwiększania powierzchni zadrzewień i zakrzewień,
- zwiększenie wykorzystania OZE (min. wykorzystanie znacznych zasobów wód geotermalnych).

Na terenie opracowania zgodnie ze wskazaniem Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, uwzględniono część kierunków koniecznych dla zachowania stabilności przyrodniczej. Działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniają konsekwencje zmian klimatycznych dla terenów wiejskich. Ich wynikiem powinna być m.in. rozbudowa instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych, ochrona terenów cennych przyrodniczo.

Oczywiście kwestie zapisów w planach miejscowych determinuje ich skala oraz rodzaj planowanego przeznaczenia. *W uchwale do planu znalazły się zapisy dotyczące zaopatrzenia w media i ich rodzaj, co ma na celu minimalizację negatywnych oddziaływań wynikających z realizacji inwestycji. Dotyczy to także już istniejących obiektów, dla których plan przewiduje także modernizację sieci uzbrojenia, w celu dostosowania do dzisiejszych rozwiązań i warunków technicznych.*

Reasumując – plan miejscowy uwzględnia część postulatów, jednak jego skala oraz układ infrastrukturalny terenów sąsiednich, w tym wiejskiego zbiorczego układu sieci kanalizacji, nie jest w stanie w sposób kompleksowy zabezpieczyć terenu inwestycji przed skutkami zjawisk ekstremalnych jak chociażby deszcze nawalne.

Dla zachowania balansu pomiędzy sposobem zagospodarowania terenu inwestycją a możliwościami absorbującymi, plan nakazał konieczność pozostawienia części terenu w postaci biologicznie czynnej.

Poniższa tabela wskazuje na potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego jak i zagospodarowanie terenu.

Tabela 1. Potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty i cechy środowiska

POTENCJALNY WPŁYW REALIZACJI MPZP NA:	TAK	NIE	PRAWDOPODOBIE
POWIETRZE			
→ wzrost zanieczyszczenia powietrza (pyły, gazy)	■		
→ powstanie odorów			■
→ wzrost hałasu			■
→ wzrost wibracji			■ (systemy wentylacyjne okresowo)
POWIERZCHNIĘ ZIEMI			
→ unikatowych cech geologicznych		■	
→ zniszczenie warstw powierzchniowych (warstwy gleb)	■		
→ zmiany topograficzne		■	
→ wzrost erozji wietrznej			■ (etap budowy)
→ wzrost zagrożenia osuwiskami		■	
WODY			
→ zmiany w obecnych przepływach wody			■ (powierzchnie utwardzone)
→ zmiany jakości wód		■	
→ zmiany poziomu zwierciadła wód gruntowych	■		
→ zmiany ilości wód powierzchniowych lub podziemnych	■		
→ zrzuty ścieków do wód			■ (jeśli nie zostaną spełnione warunki uchwały)

→ zmiany ilości lub jakości wody pitnej			■ (zwiększenie poborów)
ROŚLINNOŚĆ			
→ zmiany różnorodności siedlisk	■		
→ wprowadzenie nowych gatunków	■		
ZWIERZĘTA			
→ zmiany różnorodności gatunkowej	■		
→ przecięcie szlaków wędrówek i migracji zwierząt	■		
ZAGOSPODAROWANIE TERENU			
→ zmiana sposobu i formy istniejącego lub planowanego zagospodarowania	■ (w części)		
KRAJOBRAZ			
→ zmiana lub degradacja wartości estetycznych krajobrazu:			
• w aspekcie lokalnym	■		
• w aspekcie ponadlokalnym		■	
KLIMAT			
→ zmiany cech klimatu:			
• w skali lokalnej			■
• w skali ponadlokalnej		■	

Autor: Opracowanie własne

4.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Realizacja założeń Planu nie przyniesie oddziaływania o zasięgu transgranicznym. Plan nie wprowadza zmian w skali, która mogłaby przynieść skutki środowiskowe poza granicami kraju.

4.5. Zgodność Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz innymi dokumentami

Hierarchiczny układ dokumentów, z którymi powiązany jest dokument planu miejscowego należy przeanalizować od obowiązującego Studium. Na terenie objętym uchwałą nie ma obecnie obowiązującego planu miejscowego.

Wejście w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) wymusiło na gminach obowiązek sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zgodności z obowiązującym na danym terenie Studium.

Projektowany dokument jest w zasadzie zgodny ze Studium. Studium przewiduje, przeznaczenie pod tereny zabudowy zagrodowej, w ramach której dopuszcza się realizację zabudowy mieszkaniowej jak i usługowej, dopuszcza tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, w ramach której dopuszcza zabudowę usługową, tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, tereny zabudowy usługowej, w ramach której dopuszczono także zabudowę mieszkaniową jednorodzinną czy zieleni urządzonej. Plan uwzględnia także obecność niewielkich areatów leśnych – z uwagi na walory krajobrazowe wskazano je do zachowania bez zmiany sposobu użytkowania, co jest zgodne z zapisami dokumentu Studium.

Fragmenty wydzieleń 16MN i 17MN stanowią ustalenia dyskusyjne, z uwagi na funkcję wskazaną w studium (tereny rolne oraz tereny trwałych użytków zielonych i zadrzewień). W przypadku 16MN w części sankcjonowane jest przeznaczenie już istniejące (co jest zgodne z zapisami dokumentu Studium).

Polityka przestrzenna gminy przedstawiona w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego gminy Bełchatów wynika bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należą m.in.: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Bełchatów na lata 2015 – 2022, oraz Strategia Rozwoju Gminy Bełchatów na lata 2015-2022, które uwzględniają potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych – które stanowią strategiczne opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy.

Powyższe opracowania powstały na podstawie dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Bełchatowskiego na lata 2015-2020 (analogiczne cele posiada dokument gminny) oraz Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030, która wskazuje wizję rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego – aktualizacja – jest to strategiczny dokument opracowany przez samorząd województwa określający zasady kształtowania struktury przestrzennej województwa w długim horyzoncie czasowym. Stanowi element regionalnego planowania strategicznego, który odgrywa koordynacyjną rolę pomiędzy planowaniem krajowym a planowaniem miejscowym.

Krajowe dokumenty, które odgrywają nadrzędną rolę w planowaniu przestrzennym to Strategia Rozwoju Kraju 2030 czyli podstawowy dokument strategiczny określający cele i priorytety polityki rozwoju w perspektywie najbliższych lat oraz warunki, które powinny ten rozwój zapewnić. Stanowi on punkt odniesienia zarówno dla innych strategii opracowywanych przez jednostki samorządu terytorialnego. Z kolei Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 – to najważniejszy dokument dotyczący ładu przestrzennego Polski. Przedstawia on wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych 10 lat. Wprowadza zasadę współzależności celów polityki przestrzennej z celami polityki regionalnej.

Realizacja ustaleń projektu planu w połączeniu z innymi dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie Gminy Bełchatów wskazuje na realizację funkcji możliwie jak najmniej uciążliwej zarówno wobec środowiska przyrodniczego jak i mieszkańców – takie założenia zostały uwzględnione w projektowanym dokumencie.

4.6. Podsumowanie prognozy

W wyniku realizacji projektu nie powinny wystąpić dalece idące szkodliwe zmiany w środowisku omawianego terenu. Najbardziej istotnym skutkiem realizacji ustaleń projektu planu będą zmiany w środowisku wodno-gruntowym i zmiana charakteru krajobrazu – ale można je określić jako zmiany w skali lokalnej, w strukturze regionu zmiany te będą niezauważalne. Nastąpi zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych i zmiana krajobrazu terenów niezabudowanych na tereny zabudowane o różnym przeznaczeniu tj. zabudowa zagrodowa, mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna czy usługowa .

Zagrożenia wynikać będą z rozwoju w/w funkcji oraz tych związanych z bytowaniem człowieka jak wzrost zanieczyszczenia powietrza, odpadów stałych i zanieczyszczeń płynnych – ścieków.

W prognozie nie proponuje się rozwiązań alternatywnych, innych od proponowanych w założeniach projektu planu.

Prawdopodobieństwo oddziaływań dla większości przedsięwzięć wskazano jako prawdopodobne bądź pewne. Czas trwania oraz częstotliwość oddziaływań na etapie realizacji przedsięwzięć określono we wszystkich przypadkach jako oddziaływanie częste i krótkoterminowe. Wszystkie zidentyfikowane oddziaływania w trakcie etapu realizacji przedsięwzięć będą miały charakter lokalny oraz odwracalny.

Z kolei efekty realizacji zamierzonych przedsięwzięć będą wykazywały przede wszystkim charakter o niskich i średnich obciążeniach dla środowiska. Część wprowadzonych zmian będzie miała charakter pozytywny – jak chociażby konieczność rozwoju sieci infrastruktury technicznej.

Możliwość wystąpienia oddziaływań pośrednich stwierdzono w przypadku większości przedsięwzięć. Są to prace remontowe i modernizacyjne nawierzchni drogowej (ulice i chodniki) oraz infrastruktury (kanalizacja, wodociągi, oświetlenie). Możliwe, zatem są także oddziaływania skumulowane dotyczące głównie emisji hałasu, wzrostu zanieczyszczeń pyłowych powietrza lub drgań podłoża oraz utrudnień komunikacyjnych, mogących wystąpić na etapie realizacji przedsięwzięć. Oddziaływania te będą jednak miały charakter przejściowy i w pełni odwracalny.

Zapisy projektu planu są zgodne ze *Studium*. Autorzy planu na bieżąco konsultowali z autorem prognozy ustalenia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego oraz zdrowia ludzi.

5. Ocena ustaleń projektu planu w aspekcie ochrony środowiska

Projekt planu wprowadza szereg ustaleń z zakresu ochrony środowiska oraz kształtowania ładu przestrzennego, *ustala zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego; na terenach 1RMn, 2RMn, 3RMn, 1RU lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko związanych z chowem lub hodowlą zwierząt, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego; lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych; wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do ziemi.*

Plan zakazuje i ustala szereg zasad, które mają za zadanie równoważyć negatywne oddziaływania procesów inwestycyjnych. Z punktu widzenia funkcjonowania środowiska najistotniejsze są ustalenia dotyczące ochrony terenów cennych przyrodniczo. Tereny te wymagają ochrony, co uwzględniają zapisy uchwały planu.

6. Ocena ustaleń projektu planu z punktu widzenia możliwości ograniczenia wpływu na środowisko

Projekt planu dotyczy obszaru wiejskiego. *Ogół tendencji rozwojowych zmierza do zintensyfikowania działań o charakterze zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej, mieszkaniowo-usługowej, a także zachowania terenów zabudowy zagrodowej oraz zachowania części terenów gminnych jako zieleni publicznej, gdzie odbywają się lokalne festyny i inne święta, zachowanie użytków leśnych.* Realizacja planu pociągnie za sobą zmiany w strukturze i funkcjonowaniu środowiska przyrodniczego jednak największy wpływ będzie miała na zmianę środowiska przypowierzchniowych warstw podłoża oraz na krajobraz terenu opracowania w związku z rozwojem stref mieszkalnych i usługowych.

Ze względu na skalę ewentualnych negatywnych oddziaływań na środowisko także tych generowanych przez roboty wykonawcze przedsięwzięć, stwierdza się, że ich zasięg nie obejmie położonych w stosunkowo odległym sąsiedztwie obszarów i obiektów chronionych. Ewentualne zmiany siedliskowe wywołane mogą być pracami ziemnymi naruszającymi struktury litologiczne i hydrogeologiczne wierzchnich warstw podłoża. Skala tych przedsięwzięć nie wpłynie na siedliska chronione.

Nie ma, zatem zasadnej potrzeby wskazywania potrzeb kompensacji przyrodniczej (zgodnie z intencją zapisaną w art. 51 ust. 2 pkt. 3 lit. a i b Ustawy o dostępie informacji...).

Natomiast poniższe rozwiązania zgodne z zapisami zawartymi w projekcie planu mają na celu zapobieganie, ograniczenie negatywnych oddziaływań przyszłego użytkowania na środowisko:

1. Poprawienie ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie zabudowy poprzez linie zabudowy w połączeniu z odpowiednimi zasadami realizacji ogrodzeń, wysokości budynków i rozwiązań technicznych, komunikacyjnych, które powalą na poprawę ładu przestrzennego poprzez świadome kształtowanie przestrzeni terenów wiejskich oraz uporządkowanie zagospodarowania przestrzennego i nadanie nowych form przestrzennych w strefach publicznych i niepublicznych przy minimalizacji sytuacji kolizyjnych wynikających z przeznaczenia terenów dla różnych funkcji.
2. Ustalenie zasad udostępniania terenów pod zabudowę o różnych funkcjach, umożliwiających przestrzenny rozwój miejscowości z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.
3. Plan reguluje swoimi zapisami dla każdego obszaru funkcjonalnego przeznaczonego także pod rozwój zabudowy obecność powierzchni biologicznie czynnej, wskaźnika intensywności zabudowy, charakterystyki planowanych obiektów, w tym wskazuje na rodzaj wykorzystywanych materiałów budowlanych i kolorystykę.
4. Plan wprowadza zakazy i ustalenia mające na celu chronić obszary najcenniejsze przyrodniczo.
5. Plan wprowadza ustalenia dotyczące infrastruktury technicznej oraz komunikacyjnej.

7. Wnioski

1. Plan zakłada na omawianym terenie rozwój funkcji: *zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, usługowej, mieszkalno-usługowej, zachowania terenów zabudowy zagrodowej oraz zachowania części terenów gminnych jako zieleni publicznej, gdzie odbywają się lokalne festyny i inne święta, zachowanie użytków leśnych*, wraz z udostępnieniem terenów pod rozwój sieci komunikacyjnej oraz infrastruktury technicznej.
2. Plan zakłada intensyfikację zabudowy i wzrost powierzchni utwardzonej.
3. Plan określa zasady ochrony środowiska poprzez zakazy i ustalenia.
4. Plan określa zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.
5. Sposób zagospodarowania terenów zaproponowany w projekcie planu ze względu na swój charakter spowoduje lokalne zmiany komponentów środowiska przyrodniczego na obszarze planu i nie przyniesie dalece idących zagrożeń pośrednich, wtórnych i skumulowanych.
6. Realizacja planu w największym stopniu przekształci środowisko wodno-gruntowe a także krajobraz.
7. Realizacja planu poprzez rozwinięcie infrastruktury technicznej, doprowadzi do minimalizacji negatywnych oddziaływań inwestycji na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego w tym przede wszystkim na stan środowiska gruntowego oraz klimatu akustycznego.

8. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza jest integralną częścią procedury oceny oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego. Tak plan przedmiotowy jak i prognoza obejmują swoim zasięgiem fragment gminy Bełchatów, w powiecie bełchatowskim w województwie łódzkim.

Celem sporządzenia prognozy jest zdefiniowanie zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, jakie może przynieść realizacja założeń planu i ewentualne podjęcie działań mających na celu ograniczenie tychże zagrożeń.

Prognoza została sporządzona w zakresie określonym w Ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Metodyka zastosowana w opracowaniu, to synteza typowych metod dla opracowywanych dokumentów planistycznych. Przy sporządzaniu prognozy wykorzystano dostępne publikacje, dokumenty i raporty dotyczące obszaru gminy, powiatu i województwa. Punkt wyjścia do analiz stanowiła diagnoza stanu istniejącego w odniesieniu do kierunków i celów stawianych w projekcie miejscowego planu.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem szeregu publikacji naukowych, książek, opracowań tematycznych, raportów przy zgodności z obowiązującymi przepisami prawa. Wymienione zostały w punkcie 1.5. opracowania.

Opracowanie prognozy wiąże się z wykorzystaniem dostępnych dokumentów międzynarodowych, wspólnotowych i krajowych. Do najważniejszych należą VI Program Działań Unii Europejskiej zatytułowany: Środowisko 2010 – Nasza Przyszłość, Nasz Wybór, Odnowiona Strategia Zrównoważonego Rozwoju UE oraz Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Wśród najważniejszych ustaleń w zakresie ochrony środowiska na szczeblu państw członkowskich są dyrektywy, wśród których jako najważniejsze należy wymienić dyrektywę Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (Dyrektywa Ptasia) oraz dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dyrektywa Siedliskowa). Obie dyrektywy są podstawą prawną tworzenia sieci NATURA 2000, której celem jest zachowanie zagrożonych wyginięciem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt w skali Europy. Politykę państwa w zakresie ochrony środowiska wyznaczają m.in. dokumenty: Polska 2025. Długookresowa Strategia Trwałego i Zrównoważonego Rozwoju, Polityce Ekologicznej Państwa 2030. czy Krajowy planu gospodarki odpadami 2022, dokumenty regionalne to Program Ochrony Środowiska Województwa Łódzkiego 2016, Plan gospodarki odpadami dla województwa łódzkiego na lata 2016-2022 z uwzględnieniem lat 2023-2028, a lokalne to Powiatowy Program Ochrony Środowiska dla Powiatu, Bełchatowskiego na okres od 2016 r. do 2019 r. z perspektywą na lata 2020 do 2023 r. i gminne czyli Program ochrony środowiska dla Gminy Bełchatów na lata 2010-2014 i Plan gospodarki odpadami na lata 2014-2010. Wszystkie te dokumenty wyznaczają cele, które stanowią wytyczne dla kształtowania przyszłych dokumentów, tak aby projektowany plan miejscowy kierował się wytycznymi w nimi zawartymi. Dokument prognozy ocenił pozytywnie zakres powiązań z dokumentami międzynarodowymi, krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, choć wskazał na konieczność aktualizacji niektórych (gminnych).

W prognozie przedstawiono propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu, wskazując jednocześnie na konieczność zwrócenia uwagi na minimalizację negatywnych oddziaływań w kontekście przyszłych rozwiązań przestrzennych oraz na konieczność aktualizacji dokumentacji minimum raz w trakcie trwania kadencji rady.

W prognozie przedstawiono charakterystykę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego (pkt 3): określono położenie geograficzne i fizjograficzne terenu opracowania, rzeźbę terenu, przeanalizowano obecność lub brak surowców mineralnych, wód powierzchniowych i podziemnych, warunków gruntowych i gleb, warunków klimatycznych, występującej w obszarze opracowania fauny i flory oraz warunków kulturowych. Stwierdzono, że teren inwestycji znajduje się poza przestrzennymi formami ochrony przyrody. Oceniono stan i funkcjonowanie środowiska. Analizy wykazały, że tereny gminy poddawane stałym procesom postępującej urbanizacji stanowią obszary o niskim i umiarkowanym charakterze obciążeń przyrodniczych. Oceniono także odporność na degradację i zdolność do regeneracji terenów planu, wskazując, że do całość terenów objętych planem ulega presji w wyniku dalszego zainwestowania.

Realizacja zagospodarowania w obrębie terenów objętym planem ukierunkowane na rozwój poszczególnych funkcji wynika z uwarunkowań ekofizjograficznych.

W prognozie oceniono przewidywane skutki wpływu ustaleń miejscowego planu na środowisko, w tym na środowisko wodno-gruntowe, wody powierzchniowe i podziemne, gdzie wskazano, m.in. że zapisy planu chronią teren opracowania przed negatywnym wpływem na Jednolite Części Wód Powierzchniowych i Podziemnych, określono, że dojdzie do zmiany przemieszczania się drobnej fauny oraz że zmieni się bioróżnorodność. Ponadto określono wpływ na krajobraz, który zmieni się w wyniku zainwestowania nowymi obiektami, oraz określono, że dojdzie do lokalnych drobnych oddziaływań na klimat, w wyniku zacieniania, zmian przewietrzania oraz w związku z pojawieniem się większej ilości terenów utwardzonych – zmianą bilansu wodnego. Określono brak wpływu na obszary Natura 2000 zlokalizowane kilkadziesiąt km od granic opracowania oraz określono, że planowane zainwestowanie na obecnym etapie tylko częściowo zabezpiecza obszar przed efektem klęsk żywiołowych – a do których zaliczono przede wszystkim deszcze nawalne oraz susze.

Wykazano brak transgranicznego oddziaływania na środowisko z uwagi na brak zainwestowania w skali mogącej nieść oddziaływania poza granicami naszego kraju.

Prognoza wykazała szereg powiązań z dokumentami strategicznymi – w tym z zapisami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które wynikają bezpośrednio z powiązań z dokumentami gminnymi, do których należy m.in.: Plan Rozwoju Lokalnego Gminy Bełchatów na lata 2015 – 2022 czy Strategia Rozwoju Gminy Bełchatów na lata 2015-2022, która uwzględnia potrzebę rozwoju gminy w odniesieniu do uwarunkowań przyrodniczych i społecznych – który stanowi strategiczne opracowanie, które kreśli kierunki wieloletniego rozwoju gminy.

Powyższe opracowania powstały na podstawie dokumentów regionalnych (szczebel powiatowy i wojewódzki) takich jak: Strategia Rozwoju Powiatu Bełchatowskiego na lata 2015-2020 (analogiczne cele posiada dokument gminny) oraz Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030, która wskazuje wizję rozwoju regionu oraz Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego – aktualizacja – te z kolei wynikają z realizacji dokumentów na szczeblu krajowym tj., Strategia Rozwoju Kraju 2030 i Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.

W podsumowaniu prognozy wskazano, że w wyniku realizacji założeń planu, nastąpi wzrost wskaźnika powierzchni zabudowy oraz, że dojdzie do modyfikacji dotychczasowego przeznaczenia.

Oceniono ustalenia projektu planu w aspekcie ochrony środowiska i stwierdzono, że w optymalny sposób uchwała wprowadza zapisy, które mają na celu zabezpieczenie środowiska przyrodniczego gminy, poprzez zakazy i nakazy, z których najważniejsze to zakaz: *ustala zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego; na terenach 1RMn, 2RMn, 3RMn, 1RU lokalizacji przedsięwzięć mogących*

potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko związanych z chowem lub hodowlą zwierząt, określonych na podstawie przepisów odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego; lokalizowania obiektów i urządzeń oraz prowadzenia działalności powodującej przekroczenie dopuszczalnych wielkości oddziaływania na środowisko poprzez emisję substancji i energii w szczególności dotyczące wytwarzania hałasu, wibracji, promieniowania, zanieczyszczania powietrza, gleby, wód powierzchniowych i podziemnych; wprowadzania ścieków niespełniających wartości określonych w przepisach odrębnych do wód powierzchniowych lub do ziemi. Uchwała wskazuje także na ochronę akustyczną czy ochronę pomika przyrody. Wszystkie powyższe stwierdzenia są zgodne z teorią zapobiegania powstawaniu zanieczyszczeń i zagrożeń u źródła, co przynosi korzyści ekonomiczne, społeczne a przede wszystkim środowiskowe.

Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej i zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnej to zagrożenia, które najczęściej definiowane są dla sporządzanych planów zagospodarowania przestrzennego. Pewną rekompensatę dla środowiska może przynieść wprowadzenie zapisów dotyczących zachowania określonej ilości obszarów biologicznie czynnych oraz tych mówiących o kompensacji działań, które w fazie realizacji inwestycji powodują niszczenie wierzchnich warstw terenu.

W ujęciu końcowym określono, iż sposób zagospodarowania terenu działek zgodny z projektowanym planem nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nimi.

Oświadczenie autora prognozy z dn. 25.05.2020 r.

„Oświadczam, że jako autor prognozy oddziaływania na środowisko, posiadam stosowne wykształcenie i doświadczenie w sporządzaniu prognoz oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2016 poz. 353 ze zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej, za złożenie fałszywego oświadczenia.”

Mgr Katarzyna Kusztełek

